

รายงานสถานการณ์การค้าสินค้าเกษตร (Situation Report) ประจำเดือนเมษายน 2567

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา

1. สถานการณ์การค้าสินค้าเกษตรที่สำคัญระหว่างไทยและอินโดนีเซีย ประจำเดือนเมษายน 2567

สินค้าเกษตรกรรม

การส่งออกสินค้าเกษตรกรรมที่สำคัญ 10 อันดับแรก ได้แก่ (1) ข้าว (2) ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง (3) ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง (4) ยางพารา (5) สินค้าปศุสัตว์อื่นๆ (6) สินค้ากสิกรรมอื่นๆ (7) เครื่องเทศและสมุนไพร (8) ข้าวโพด (9) เมล็ด ผลและสปอร์ ชนิดที่ใช้ในการเพาะปลูก และ (10) ปลาสด แช่เย็น แช่แข็ง โดยมูลค่ารวมการส่งออกสินค้าเกษตรกรรมของไทยทุกรายการที่ส่งออกไปอินโดนีเซียในเดือนมีนาคม 2567 มีมูลค่าลดลงจากเดือนกุมภาพันธ์ 2567 ร้อยละ 41.29 แต่เพิ่มขึ้นร้อยละ 228.35 เมื่อเทียบกับมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรในช่วงเดียวกันกับปีก่อนหน้า (เดือนมีนาคม 2566)

โดยการเทียบมูลค่าการค้าสินค้าเกษตรในช่วงเดียวกันกับปีก่อนหน้า (มีนาคม 2566) สินค้าเกษตรที่มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นมากที่สุด ได้แก่ เครื่องเทศและสมุนไพร ข้าว ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง สินค้ากสิกรรมอื่นๆ ยางพารา สินค้าปศุสัตว์อื่นๆ และข้าวโพด ตามลำดับ และลดลงมากที่สุด ได้แก่ ปลาสด แช่เย็น แช่แข็ง เมล็ด ผลและสปอร์ ชนิดที่ใช้ในการเพาะปลูก และผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง ตามลำดับ แต่เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันเดือนก่อนหน้า (กุมภาพันธ์ 2567) สินค้าเกษตรที่มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นมากที่สุด ได้แก่ ข้าวโพด เมล็ด ผลและสปอร์ ชนิดที่ใช้ในการเพาะปลูก สินค้าปศุสัตว์อื่นๆ เครื่องเทศและสมุนไพร ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง และปลาสด แช่เย็น แช่แข็ง ตามลำดับ สำหรับสินค้าที่มูลค่าการส่งออกลดลงมากที่สุด ได้แก่ สินค้ากสิกรรมอื่นๆ ข้าว ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง และยางพารา ตามลำดับ

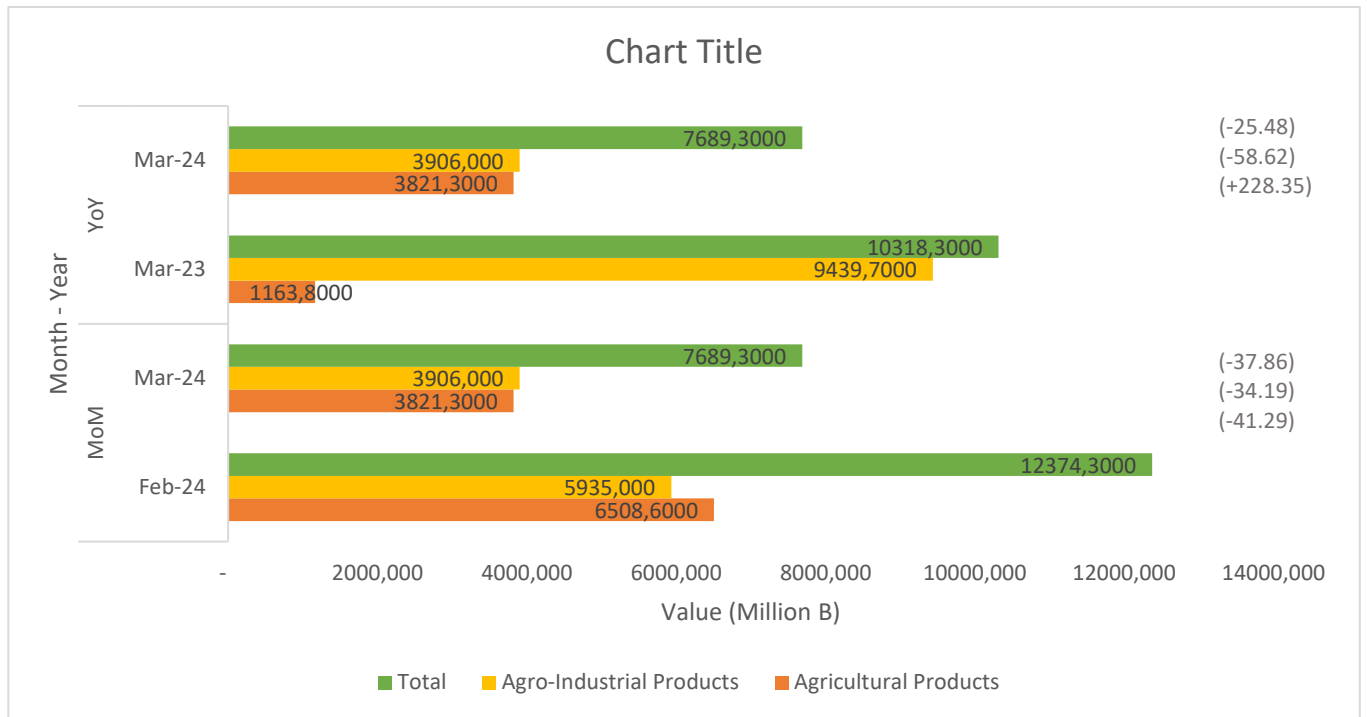
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเกษตร

การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรที่สำคัญ 10 อันดับแรก ได้แก่ (1) น้ำตาลทราย (2) อาหารสัตว์เลี้ยง (3) ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและอาหารสำเร็จรูปอื่นๆ (4) สินค้าอุตสาหกรรมเกษตรอื่นๆ (5) เครื่องดื่ม (6) ไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์ (7) ผักกระป๋อง และผักแปรรูป (8) สิ่งปรุงรสอาหาร (9) ผลไม้กระป๋องและแปรรูป และ (10) อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป โดยมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรของไทยรวมทุกรายการที่ส่งออกไปอินโดนีเซียในเดือนมีนาคม 2567 มีมูลค่าลดลงจากเดือนกุมภาพันธ์ 2567 คิดเป็นร้อยละ 34.19 และลดลงร้อยละ 58.62 เมื่อเทียบกับมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรในช่วงเดียวกันกับปีก่อนหน้า (เดือนมีนาคม 2566)

สำหรับมูลค่าการค้าสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันกับปีก่อนหน้า (มีนาคม 2566) สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นมากที่สุด ได้แก่ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและอาหารสำเร็จรูปอื่นๆ และผักกระป๋อง และผักแปรรูป ตามลำดับ แต่เมื่อเทียบกับ ช่วงเดียวกันเดือนก่อนหน้า (กุมภาพันธ์ 2567) สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นมากที่สุด ได้แก่ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป สำหรับสินค้าที่มูลค่าการส่งออกลดลงมากที่สุด คือ ผลไม้กระป๋องและแปรรูป น้ำตาลทราย เครื่องดื่ม ไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์ สินค้าอุตสาหกรรมเกษตรอื่นๆ อาหารเลี้ยงสัตว์ สิ่งปรุงรสอาหาร ผักกระป๋องและแปรรูป และผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและอาหารสำเร็จรูปอื่นๆ ตามลำดับ

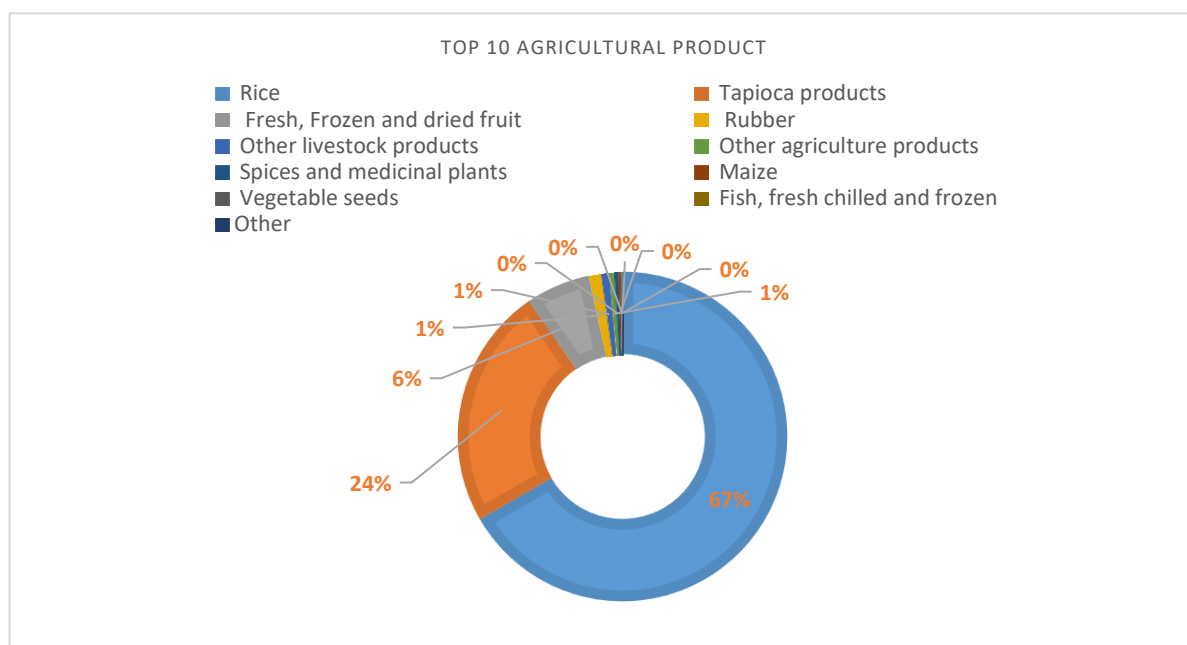
สรุปมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรทั้งหมดจากไทยไปยังอินโดนีเซีย ประจำเดือนมีนาคม 2567

- มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรกรรมและสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรของไทยไปอินโดนีเซียในเดือนมีนาคม 2567 อยู่ที่ 7,689.30 ล้านบาท ลดลงจากเดือนกุมภาพันธ์ 2567 จำนวน 4,685 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 37.86 และเมื่อเทียบกับมูลค่าการส่งออกฯ ในเดือนมีนาคม 2566 อยู่ที่ 10,318.30 ล้านบาท มีมูลค่าลดลง จำนวน 2,629 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 25.48

ตารางแสดงมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรกรรมจากไทยไปอินโดนีเซีย เดือนมีนาคม 2567

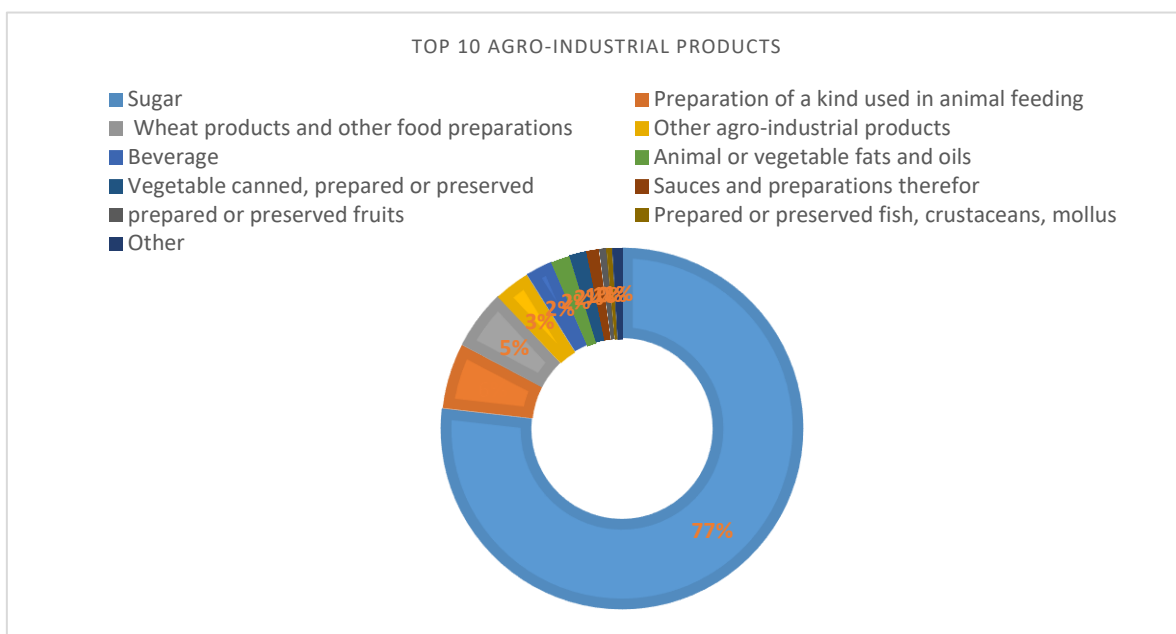
ลำดับ ที่	สินค้าโภคภัณฑ์ สินค้าเกษตรกรรม	มี.ค.67	ก.พ. 67	ร้อยละการ เปลี่ยนแปลง เปรียบเทียบ กับเดือนก่อน มี.ค. 67 - ก.พ.67	มี.ค. 66	ร้อยละการ เปลี่ยนแปลง เปรียบเทียบเดือน เดียวกันกับปีก่อน มี.ค.67 / มี.ค.66
		มูลค่า (ล้านบาท)	มูลค่า (ล้านบาท)		มูลค่า (ล้านบาท)	
1	ข้าว	2,547.5	4,732.7	-46.17	265.3	860.23
2	ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง	907.1	1,397.8	-35.11	306.4	196.05
3	ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง	239.3	204.7	16.90	249.0	-3.90
4	ยางพารา	45.6	60.9	-25.12	32.8	39.02
5	สินค้าปศุสัตว์อื่นๆ	29.8	19.3	54.40	22.4	33.04
6	สินค้ากสิกรรมอื่นๆ	20.1	43.9	-54.21	9.2	118.48
7	เครื่องเทศและสมุนไพร	15.2	12.9	17.83	0.1	15,100
8	ข้าวโพด	7.0	0	100	6.4	9.37
9	เมล็ด ผลและสปอร์ ชนิดที่ใช้ในการเพาะปลูก	5.0	0	100	5.6	-10.71
10	พลาสติก แช่เย็น แช่แข็ง	1.4	1.3	7.69	6.0	-76.67
สินค้าเกษตร รวม 10 รายการ		3,818.0	6,473.5	-41.02	903.2	322.72
สินค้าเกษตร รวมทุกรายการ		6,508.6	3,821.3	-41.29	1,163.80	228.35

รูปภาพ : สัดส่วนการส่งออกสินค้าเกษตรไทยไปยังอินโดนีเซีย 10 อันดับแรก เดือนมีนาคม 2567
ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (ประเทศไทย)

ตารางแสดงมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมจากไทยไปยังอินโดนีเซีย เดือนมีนาคม 2567

ลำดับ ที่	สินค้าโภคภัณฑ์ สินค้าอุตสาหกรรมเกษตร	มี.ค 67	ก.พ. 67	ร้อยละการ เปลี่ยนแปลง เปรียบเทียบ กับเดือนก่อน มี.ค. 67 - ก.พ.67	มี.ค. 66	ร้อยละการ เปลี่ยนแปลง เปรียบเทียบเดือน เดียวกันกับปีก่อน มี.ค.67 / มี.ค.66
		มูลค่า (ล้านบาท)	มูลค่า (ล้านบาท)		มูลค่า (ล้านบาท)	
1	น้ำตาลทราย	2,999.4	4,819.6	-37.77	8,340.6	-64.04
2	อาหารสัตว์เลี้ยง	228.8	274.4	-16.62	285.6	-19.89
3	ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและอาหาร สำเร็จรูปอื่นๆ	209.1	210.2	-0.52	188.1	11.16
4	สินค้าอุตสาหกรรมการเกษตรอื่นๆ	124.5	168.9	-26.29	192.3	-35.26
5	เครื่องดื่ม	95.0	143.6	-33.84	170.2	-44.18
6	ไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์	64.8	88.9	-27.11	73.6	-11.96
7	ผักกระป๋องและแปรรูป	60.5	65.8	-8.05	56.2	7.65
8	สิ่งปรุงรส	43.1	47.2	-8.69	47.8	-9.83
9	ผลไม้กระป๋องและแปรรูป	25.7	64.6	-60.22	42.8	-39.95
10	อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป	20.4	17.6	15.91	17.9	13.97
อุตสาหกรรมเกษตรรวม 10 รายการ		3,871.3	5,900.8	-34.39	9,415.1	-58.88
อุตสาหกรรมเกษตร รวมทุกรายการ		3,306.0	5,935.0	-34.19	9,439.7	-58.62
สินค้าเกษตรกรรมและสินค้าอุตสาหกรรม เกษตรโดยรวม		7,689.3	12,374.3	-37.86	10,318.3	-25.48

รูปภาพ : สัดส่วนการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมไทยไปยังอินโดนีเซีย 10 อันดับแรก เดือนมีนาคม 2567

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (ประเทศไทย)

สถานการณ์ราคายางพาราในอินโดนีเซีย

ราคายางแท่งมาตรฐานของอินโดนีเซีย (Standard Indonesian Rubber - SIR)

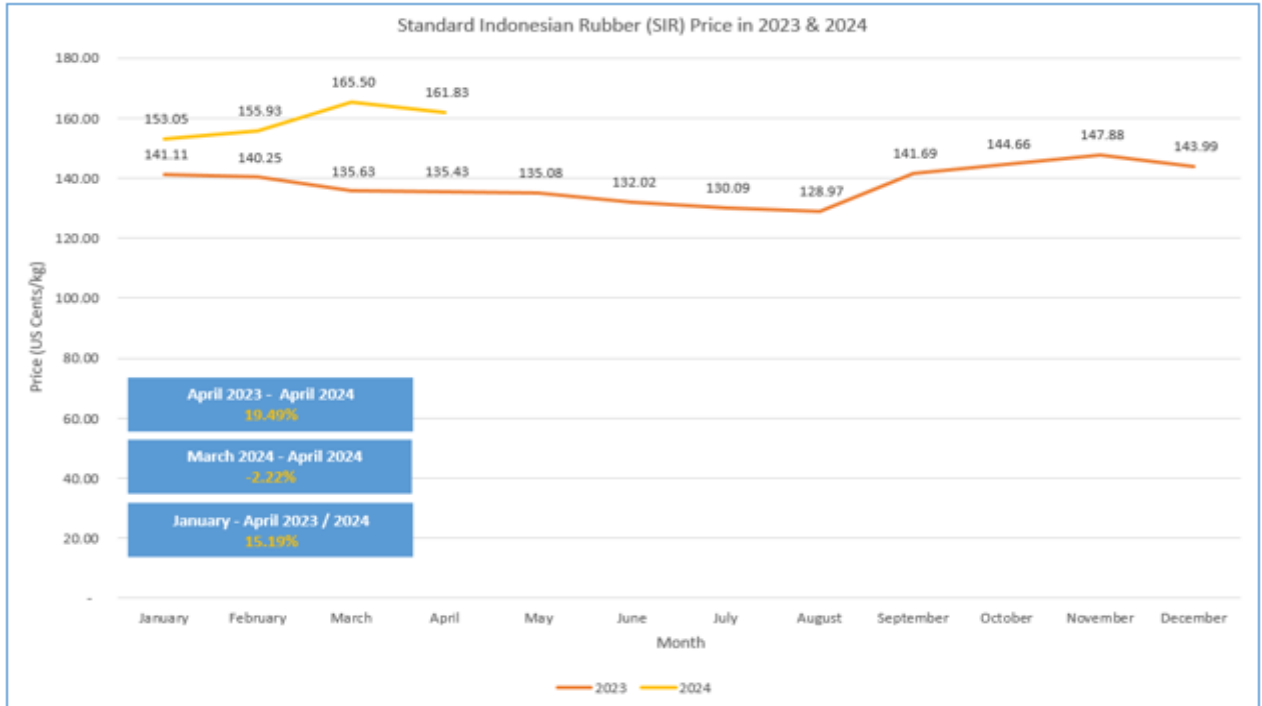

Figure: Comparison Price of Standard Indonesian Rubber (SIR)

Source: ASEAN Rubber Business Council (ARBC)

รายละเอียดราคายางแท่ง (SIR)	ราคา (เซนต์สหรัฐ/กิโลกรัม)	อัตราการเติบโต (%)
ราคายางแท่งเปรียบเทียบกับช่วงเวลา (เดือน) เดียวกันของปีก่อนหน้า		
เดือนเมษายน 2567	161.83	19.49%
เดือนเมษายน 2566	135.43	
ราคายางแท่งเปรียบเทียบกับ (เดือน) ก่อนหน้า		
เดือนเมษายน 2567	161.83	-2.22%
เดือนมีนาคม 2567	165.50	
ราคายางแท่งเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของ (ปี) ก่อนหน้า		
เดือนมกราคม - เดือนเมษายน 2567	636.31	15.19%
เดือนมกราคม - เดือนเมษายน 2566	552.42	

Table: Comparison Price of Standard Indonesian Rubber (SIR)

Source: ASEAN Rubber Business Council (ARBC)

การส่งออก – นำเข้ายางพาราระหว่างไทย - อินโดนีเซีย

มูลค่าการนำเข้าสินค้าผลิตภัณฑ์ยางพาราของอินโดนีเซียมายังไทย ประจำเดือนมีนาคม 2567

ลำดับ	รายการ	พ.ค. 66	มิ.ย. 66	ก.ค.66	ส.ค.66	ก.ย.66	ต.ค.66	พ.ย.66	ธ.ค..66	ม.ค.67	ก.พ.67	มี.ค.67
1	ผลิตภัณฑ์ทำจากยาง	32.60	46.10	41.00	38.50	37.60	53.60	44.90	49.80	51.7	43.8	37.6
2	วัสดุทำจากยาง	1.60	4.20	4.30	5.10	2.10	0.60	0.50	0.20	5.9	2.0	4.3
รวมมูลค่าทั้งหมด (ล้านบาท)		34.20	50.30	44.3	43.60	39.70	54.20	45.40	50.00	57.6	45.8	41.9

มูลค่าการส่งออกสินค้ายางพาราของไทยไปยังอินโดนีเซีย ประจำเดือนมีนาคม 2567

ลำดับ	รายการ	พ.ค.66	มิ.ย.66	ก.ค.66	ส.ค. 66	ก.ย.66	ต.ค.66	พ.ย.66	ธ.ค.66	ม.ค.67	ก.พ.67	มี.ค.67
1	ยางแผ่น -ยางแผ่นรมควัน ชั้นที่ 3	-	1.1	1.1	-	-	-	1.9	-	-	1.4	-
2	ยางแท่ง	0.8	0.6	-	1.2	0.6	-	0.6	-	-	-	-
3	น้ำยางข้น	16.2	18.4	16.0	13.7	15.4	17.80	24.1	16.1	53.4	59.4	45.6
4	ยางพาราอื่น ๆ - นลักษณะชั้นปฐม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวมมูลค่าทั้งหมด (ล้านบาท)		17.00	20.10	17.10	14.90	16.0	17.80	26.6	16.1	53.4	60.8	45.6

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (ประเทศไทย)

สถานการณ์ยางพาราในอินโดนีเซีย

- **สุมาตราเหนือส่งออกยางลดลง เนื่องจากความต้องการยางลดลง และผลกระทบจากกฎหมาย EUDR**

นาย Edy Irwansyah รองประธานกรรมการสมาคมผู้ผลิตยางอินโดนีเซีย (Gapkindo) จ.สุมาตราเหนือ เปิดเผยว่า ปริมาณการส่งออกยางธรรมชาติของสุมาตราเหนือในเดือนมีนาคม 2567 อยู่ที่ 17,517 ตัน ลดลงร้อยละ 13.65 เมื่อเทียบกับเดือนกุมภาพันธ์ 2567 และเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า คิดเป็นลดลงกว่าร้อยละ 46.32 ปริมาณการส่งออกยางเฉลี่ยต่อเดือนปกติอยู่ที่ประมาณ 42,000 ตัน

ประสิทธิภาพการส่งออกยางพาราของ จ.สุมาตราเหนือมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากแรงกดดันจากปัจจัยหลายประการ เช่น อุปสงค์ความต้องการจากโรงงานยางล้อในปัจจุบันยังคงชะลอตัวเนื่องจากยังคงมีสต็อกยางพาราจำนวนมาก อีกปัจจัยหนึ่งคือ โรงงานแปรรูปยางพารามุ่งปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยสินค้าที่ปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่าของสหภาพยุโรป (EUDR) โดยผู้ประกอบการบางรายได้รับข้อมูลจากอุตสาหกรรมล้อยางที่มีขนาดใหญ่หลายแห่งว่าจะไม่รับซื้อยางพาราจากโรงงานแปรรูปที่ไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของ EUDR ส่งผลให้ปริมาณการส่งออกยางพาราไปยังสหภาพยุโรปลดลง นอกจากนี้ จากข้อมูลประเทศปลายทางส่งออกยางพาราหลักทั้ง 5 ประเทศ ตุรกีก็จะเป็นหนึ่งในประเทศยุโรปที่ติดอันดับต้นๆ แต่จากข้อมูลการส่งออกยางพาราในเดือนมีนาคม 2567 ตุรกีอยู่ในลำดับที่ 8 โดยมีประเทศปลายทาง 5 อันดับแรก ได้แก่ ญี่ปุ่น ร้อยละ 31.05 สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 18.93 แคนาดา ร้อยละ 8.20 บราซิล ร้อยละ 6.10 และจีน ร้อยละ 6.00 ตามลำดับ

ขณะเดียวกัน แอฟริกาที่เป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบยางให้อินโดนีเซียยังคงมีข้อจำกัดในการส่งออก อีกทั้งปริมาณผลผลิตยางพาราโดยทั่วไปในพื้นที่ จ.สุมาตราเหนือมีแนวโน้มลดลงเนื่องจากปัญหาโรคใบร่วงและปรากฏการณ์เอลนีโญที่ส่งผลให้สภาพอากาศร้อน ฝนตกน้อย และมีผลกระทบต่อปริมาณและคุณภาพของน้ำยาง

สำหรับราคาเฉลี่ยรายเดือนยางแท่ง TSR20 ณ ตลาด SICOM ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2567 เพิ่มขึ้น 8.54 เซนต์สหรัฐ/กิโลกรัม เป็น 164.04 เซนต์ โดยราคาปิดเมื่อวันที่ 5 เมษายน 2567 ลดลงเล็กน้อย อยู่ที่ 162.60 เซนต์สหรัฐ/กิโลกรัม ทั้งนี้ ความต้องการที่ลดลงมีผลต่อการเคลื่อนไหวของราคาที่ย่ำลงอีกด้วย สำหรับผลผลิตวัตถุดิบยางในเดือนเมษายนคาดว่าจะยังคงหยุดชะงัก เนื่องจากกำลังเข้าสู่ช่วงการผลิตที่ลดลง

สถานการณ์ราคาสินค้าเกษตรไทยในอินโดนีเซีย

ลำดับที่	ภาพผลไม้	ชื่อไทย	Ranch Market, Lotte Shopping Avenue	All Fresh Ambassador	Lotte Mart, ITC Kuningan
1		มะขามหวาน	Rp 29,900/250 กรัม	Rp 17,433/250 กรัม	Rp 30,083/ 250 กรัม
2		ลำไย	Rp 42,400 / กิโลกรัม	Rp 55,325 / กิโลกรัม	Rp 57,566 / กิโลกรัม
3		มะพร้าว น้ำหอม พร้อมดื่ม	-	-	-
4		มะพร้าว น้ำหอม	-	-	-
5		ทุเรียนหอมทอง แฉ่แข็ง	-	-	-
6		ข้าวหอมมะลิ	-	Rp 153,550 / 5 กิโลกรัม	-

หมายเหตุ : อัตราแลกเปลี่ยน 440 รูเปียห์ต่อ 1 บาท

3. ประเด็นปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการค้าสินค้าเกษตรของไทย

- ไม่มีรายงานการตรวจพบสารตกค้าง สารปนเปื้อน เชื้อจุลินทรีย์ หรือการที่ไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรฐานสุขอนามัยอื่น ๆ ในสินค้าเกษตรของไทยที่นำเข้ามายังสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

4. สถานการณ์ด้านการเกษตรที่สำคัญของอินโดนีเซีย

- **ดึงเยาวชนรุ่นใหม่สู่ภาคเกษตรผ่านโครงการ Tani AKUR**

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียมุ่งมั่นที่จะฟื้นฟูภาคการเกษตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเยาวชนคนรุ่นใหม่เพื่อให้พวกเขามีส่วนร่วมในภาคเกษตรกรรมที่เป็นพื้นฐานของการดำรงชีพและกิจกรรมทางธุรกิจ ความพยายามนี้สอดคล้องตามนโยบายของนาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ซึ่งสนับสนุนให้เกษตรกรรุ่นใหม่ในอินโดนีเซียใช้ประโยชน์จากโครงการสินเชื่อธุรกิจเพื่อประชาชน (KUR) ผ่านโครงการ Millennial Farmers Access to People's Business Credit (Tani AKUR) เป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียนสำหรับธุรกิจภาคการเกษตรที่จะช่วยเพิ่มการพัฒนาการเกษตรสมัยใหม่และเป็นอิสระ

ขณะเดียวกัน นาย Dedi Nursyamsi หัวหน้าหน่วยงานเสริมสร้างขีดความสามารถและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านการเกษตร (BPPSDMP) กระทรวงเกษตร กล่าวเพิ่มเติมว่า Tani AKUR เป็นโครงการที่ริเริ่มโดยรัฐบาลในการกระตุ้นการเข้าถึงการจัดหาเงินทุนสำหรับธุรกิจการเกษตร วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ผ่านสถาบันการเงินที่มีการค้าประกัน ถือเป็นโครงการสำคัญที่จะสนับสนุนการพัฒนาผู้ประกอบการเกษตรกรรุ่นใหม่ และตอบสนองต่อความท้าทายที่ต้องเผชิญในการพัฒนาการเกษตรของประเทศ

นอกจากนี้ Dr. Idha Widi Arsanti ผู้อำนวยการหน่วยดำเนินการโครงการระดับชาติ (National Project Implementation Unit: NPIU) ระบุว่าแนวทางการดำเนินโครงการ Tani AKUR สอดคล้องกับโครงการ Youth Entrepreneurship and Employment Support Services (YESS) ซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่างกระทรวงเกษตรและกองทุนระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนาการเกษตร (International Fund for Agriculture Development: IFAD) มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนและดูแลการฟื้นฟูในภาคเกษตรกรรม เป้าหมายประการหนึ่งที่สำคัญคือการอำนวยความสะดวกแก่เกษตรกรรุ่นใหม่ในการพัฒนาการเกษตรตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำอย่างมีประสิทธิภาพผ่านความช่วยเหลือทางธุรกิจ

- **กระทรวงเกษตรสั่งการหัวหน้าส่วนภูมิภาคช่วยกำกับดูแลการจัดตั้งโรงงานผลิตน้ำมันปาล์ม**

นาย Andi Nur Alamsyah อธิบดีกรมพืชเศรษฐกิจ เปิดเผยว่ากระทรวงเกษตรได้ออกหนังสือเวียน เลขที่ 245/2024 ว่าด้วยการตรวจสอบใบอนุญาตประกอบธุรกิจตามความเสี่ยง อ้างอิงการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมอินโดนีเซีย (Indonesian Standard Industrial Classification: KBLI) สำหรับอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มดิบ (10431) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแนวทางสำหรับหัวหน้าส่วนภูมิภาค (ผู้ว่าราชการจังหวัดและนายกเทศมนตรี) ตามอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบและออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจสำหรับอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มดิบ นโยบายนี้เป็นความพยายามที่จะสร้างบรรยากาศและการอำนวยความสะดวกการลงทุนในอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มดิบ ซึ่งผู้ประกอบการจะต้องดำเนินการตามขั้นตอนในการยื่นคำขอใบอนุญาตออนไลน์ ณ จุดเดียว (Online Single Submission: OSS) โดยแนบข้อกำหนดพื้นฐานและข้อกำหนดใบอนุญาตธุรกิจตามความเสี่ยงอ้างอิงถึง KBLI (10431)

ก่อนหน้านี้ Dr. Rawing Rambang อาจารย์มหาวิทยาลัย Palangkaraya จ.กาลิมันตันกลาง ระบุว่ารัฐบาลส่วนภูมิภาคจะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบในการออกใบอนุญาตให้กับโรงงานผลิตน้ำมันปาล์มที่ไม่มีพื้นที่เพาะปลูกของตนเอง โดยต้องตรวจสอบก่อนว่าโรงงานดังกล่าวมีความร่วมมือกับเกษตรกรหรือไม่ ในขณะเดียวกัน ต้องประเมินความสามารถในการรองรับของโรงงานผลิตน้ำมันปาล์มที่ไม่มีพื้นที่เพาะปลูกทั้งในด้านอุปทานและกำลังการผลิตอย่างจริงจัง พร้อมทั้งศึกษา

ความเป็นไปได้สำหรับโรงงานผลิตน้ำมันปาล์มในพื้นที่ของตน และไม่ควรรอนุญาตให้โรงงานผลิตน้ำมันปาล์มที่ไม่มีพื้นเพาะปลูกเนื่องจากจะปิดขวางโรงงานผลิตน้ำมันปาล์มอื่นๆ ที่มีความร่วมมือกับเกษตรกร

- **ก่อนเทศกาลอีดีลพีตริราคาข้าว ไข่ไก่ น้ำตาลปรับตัวสูงขึ้น**

เมื่อวันที่ 9 เมษายน 2567 ข้อมูลแผงราคาอาหารของสำนักงานอาหารแห่งชาติ (Bapanas) ระบุว่า ราคาสินค้าโภคภัณฑ์พื้นฐานมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น จากการตรวจสอบอย่างเป็นทางการ ราคาข้าวเกรดพรีเมียมเพิ่มขึ้น 20 รูเปียห์ เป็น 16,130 รูเปียห์/กิโลกรัม ราคาข้าวคุณภาพปานกลางลดลง 60 รูเปียห์ เหลือ 13,810 รูเปียห์/กิโลกรัม เมื่อเทียบกับวันก่อนหน้า อย่างไรก็ตาม Bapanas ได้กำหนดราคาข้าวเกรดพรีเมียมและข้าวคุณภาพปานกลางขายปลีก (HET) โดยแบ่งตามภูมิภาค ดังนี้

โซน 1 เกาะชวา จ.ลัมปุง จ.สุมาตราใต้ จ.บาห์ลี จ.นูซางเต็งการาตะวันตก และเกาะสุลาเวสี

โซน 2 เกาะสุมาตรา ยกเว้น จ.ลัมปุง จ.สุมาตราใต้ จ.นูซางเต็งการาตะวันออก และเกาะกาลิมันตัน และ

โซน 3 จ.มาลุกู และจ.ปาปัว

โดย HET สำหรับข้าวพรีเมียม โซน 1 อยู่ที่ 13,900 รูเปียห์/กิโลกรัม โซน 2 อยู่ที่ 14,400 รูเปียห์/กิโลกรัม และโซน 3 อยู่ที่ 14,800 รูเปียห์/กิโลกรัม ตามลำดับ และ HET สำหรับข้าวคุณภาพปานกลาง โซน 1 อยู่ที่ 10,900 รูเปียห์/กิโลกรัม โซน 2 อยู่ที่ 11,500 รูเปียห์/กิโลกรัม และโซน 3 อยู่ที่ 11,800 รูเปียห์/กิโลกรัม ตามลำดับ

ขณะเดียวกัน ราคาหัวหอมแดงปรับตัวลดลง 1,240 รูเปียห์ อยู่ที่ 41,220 รูเปียห์/กิโลกรัม ราคาเนื้อวัวลดลง 1,420 รูเปียห์ อยู่ที่ 139,850 รูเปียห์/กิโลกรัม แต่ราคากระเทียมปรับเพิ่มขึ้น 460 รูเปียห์ เป็น 43,300 รูเปียห์/กิโลกรัม ราคาพริกแดงหยกเพิ่มขึ้น 1,710 รูเปียห์ เป็น 57,240 รูเปียห์/กิโลกรัม พริกปนแดงเพิ่มขึ้น 5,380 รูเปียห์ เป็น 60,820 รูเปียห์/กิโลกรัม ราคาเนื้อไก่เพิ่มขึ้น 3,500 รูเปียห์ เป็น 42,800 รูเปียห์/กิโลกรัม ราคาน้ำตาลทรายเพิ่มขึ้น 140 รูเปียห์ เป็น 18,110 รูเปียห์/กิโลกรัม และราคาไข่เพิ่มขึ้น 1,270 รูเปียห์ เป็น 32,260 รูเปียห์/กิโลกรัม เมื่อเทียบกับวันก่อนหน้า

- **BRIN ลงนาม MOU ร่วมกับ PT Nestle Indonesia สร้างความร่วมมือเชิงกลยุทธ์ พร้อมการวิจัยอย่างยั่งยืน**

เมื่อวันที่ 18 เมษายน 2567 Dr. R Hendrian ผู้ช่วยฝ่ายการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม (Deputy for Utilization of Research and Innovation) สำนักงานวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (BRIN) และนาย Jean-Luc Marc C. De Vuyst ผู้อำนวยการบริษัท PT Nestle Indonesia ได้ลงนามบันทึกความเข้าใจ (MOU) เพื่อสร้างความร่วมมือเชิงกลยุทธ์ในการเสริมสร้างความพยายามร่วมกันของทั้งสองฝ่ายในการพัฒนาภาคเกษตรกรรมของอินโดนีเซีย ณ อาคาร BJ Habibie กรุงจาการ์ตา

Mr. Mulyadi Sinung Harjono ผู้อำนวยการฝ่ายการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรมในอุตสาหกรรมของ BRIN (Director of Research and Innovation Utilization in BRIN Industry) กล่าวว่า การลงนาม MOU นี้ถือเป็นก้าวสำคัญสำหรับ BRIN ในการบรรลุวิสัยทัศน์ด้านเกษตรกรรมที่ยั่งยืนและสร้างสรรค์ ที่ตระหนักถึงความสำคัญของภาคเกษตรกรรมในการเผชิญกับความท้าทายที่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรักษาสมดุลระหว่างความต้องการอาหารและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เป้าหมายหลักประการหนึ่งของความร่วมมือนี้คือการใช้ประโยชน์จากการวิจัยและนวัตกรรมในการย่อยสลายของเสียเพื่อผลิตก๊าซชีวภาพ ซึ่งเป็นการตระหนักถึงความสำคัญของการเลี้ยงโคนมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและการสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ เพื่อสร้างระบบปศุสัตว์ที่ตอบสนองความต้องการด้านอาหารและช่วยรักษาสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนอีกด้วย

ในขณะเดียวกัน นาย Jean - Luc กล่าวเพิ่มเติมว่า การลงนาม MOU ดังกล่าว จะเป็นการทำงานร่วมกันระหว่างผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดล้อมและทีมงานขนาดใหญ่เพื่อปรับปรุงมาตรฐานการครองชีพของเกษตรกร การสร้างสภาพแวดล้อมที่ยั่งยืนสำหรับภาคเกษตร ตลอดจนการมีส่วนร่วมสนับสนุนการเติบโตของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในอินโดนีเซีย นอกจากนี้ ความร่วมมือนี้จะยังเป็นก้าวสำคัญในการสนับสนุนวิสัยทัศน์ของบริษัท PT Nestle Indonesia ในการสร้างผลกระทบเชิงบวกต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ขณะเดียวกันก็เสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มในอินโดนีเซีย และสามารถนำไปสู่การเติบโตของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในอินโดนีเซียด้วยเช่นกัน

- **อินโดนีเซียจับมือจีนเร่งผลิตอาหาร เพิ่มความสามารถพึ่งพาตนเอง**

เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2567 นาย Luhut Binsar Pandjaitan รัฐมนตรีประสานงานด้านกิจการทางทะเลและการลงทุนเปิดเผยหลังการประชุม The 4th High Level Dialogue and Cooperation Mechanism (HDCM) ซึ่งจัดขึ้นที่เมือง Labuan Bajo จ.นูซาเต็งการาตะวันออก ว่าอินโดนีเซียตั้งเป้าที่จะร่วมมือกับจีนในการพัฒนาการผลิตอาหารที่จำเป็น 5 รายการ ได้แก่ ข้าว พริกแดงหยิก (Red curly chili) กระเทียม ทูเรียน และสาหร่ายในปี 2567 โดยเลือกข้าวที่จะนำมาพัฒนาเป็นลำดับแรก ซึ่งรัฐบาลอินโดนีเซียได้ขอให้รัฐบาลจีนจัดหาเทคโนโลยีการผลิตข้าวให้กับอินโดนีเซีย เนื่องจากจีนเป็นประเทศที่ประสบความสำเร็จในการบรรลุถึงความพอเพียง

รัฐบาลจีนได้ตกลงที่จะแบ่งปันเทคโนโลยีการผลิตข้าวให้กับอินโดนีเซีย โดยวางแผนที่จะนำเทคโนโลยีนี้ไปประยุกต์ใช้ในโครงการนิคมอาหาร (Food Estate) บนพื้นที่ 100,000 เฮกตาร์ ใน จ.กาลิมันตันกลาง นอกจากนี้ อินโดนีเซียมีเป้าหมายที่จะกำหนดให้ BULOG เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการดูแลผลิตภัณท์ทางเกษตรทั้งหมดในพื้นที่ดังกล่าว ซึ่งแผนการนี้คาดว่าจะเริ่มดำเนินการได้ภายใน 6 เดือน หรือประมาณไตรมาสสุดท้ายของปี 2567 โดยนาย Luhut ตั้งเป้าว่าโครงการนี้จะเพิ่มการผลิตข้าวใน จ.กาลิมันตันกลาง เป็น 2 ล้านตันต่อฤดูเพาะปลูก และจะทำให้อินโดนีเซียสามารถกลายเป็นคลังของอาหารโลกได้หากบรรลุเป้าหมายดังกล่าว

นอกจากข้าวแล้ว รัฐบาลอินโดนีเซียวางแผนที่จะพัฒนาการผลิตพริกแดงหยิกและกระเทียมในโครงการนิคมอาหาร Humbang Hasundutan ใน จ.สุมาตราเหนือ สำหรับอาหารลำดับที่ 4 ที่มุ่งเน้นพัฒนาคือ ทูเรียน เนื่องจากการเข้าไปมีส่วนร่วมในส่วนแบ่งตลาดนำเข้าทูเรียนไปยังจีนมีความสำคัญ โดยตั้งเป้าพัฒนาการผลิตทูเรียนใน จ.สุลาเวสีกลาง และ จ.สุมาตราเหนือ เพื่อการส่งออกมูลค่า 500 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และ 100 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ตามลำดับ นอกจากนี้ นาย Luhut ได้ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดทำความร่วมมือการเพาะเลี้ยงสาหร่ายทะเลกับจีนภายในประเทศ อินโดนีเซียมีพื้นที่ที่มีศักยภาพในการเพาะเลี้ยงสาหร่ายทะเลประมาณ 2.5 ล้านเฮกตาร์ เนื่องจากร้อยละ 60 ของประชากรอินโดนีเซียอาศัยอยู่ตามพื้นที่ชายฝั่งทะเล และเชื่อว่าความร่วมมือนี้จะทำให้อินโดนีเซียเป็นผู้ผลิตสาหร่ายทะเลรายใหญ่ที่สุดในโลกได้

5. นโยบายและประเด็นที่อินโดนีเซียให้ความสนใจ

ด้านประมง

รัฐบาลอินโดนีเซียได้ออกกฎข้อบังคับ (PP) ฉบับที่ 11 ปี 2023 ว่าด้วยนโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง (Quota Based Fishing Zone Policy – PIT) ซึ่งสาระสำคัญในกฎข้อบังคับ มาตรา 1 ว่าด้วยการทำประมงที่มีการควบคุมและทำประมง/จับสัตว์น้ำตามสัดส่วนเขตน่านน้ำในการทำประมงตามโควตาที่ได้รับ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

เป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำและสภาพแวดล้อม ตลอดจนการกระจายการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างเท่าเทียมกัน โดยกำหนดเขตน่านน้ำในการทำประมงเป็น 6 โซน ได้แก่

- โซนที่ 1 เขตการจัดการประมงสาธารณรัฐอินโดนีเซีย WPPNRI 711 น่านน้ำช่องแคบการ์มาตา และน่านน้ำนาตูนาเหนือ
- โซนที่ 2 WPPNRI 716 น่านน้ำสุลาเวสี และตอนเหนือของเกาะฮัลมาเฮรา และ WPPNRI 717 น่านน้ำอ่าวเซนตราวาซีส และคาบมหาสมุทรแปซิฟิก และทะเลน้ำลึกมหาสมุทรแปซิฟิก
- โซนที่ 3 WPPNRI 715 น่านน้ำอ่าวโตมินิ ทะเลมาลุกู ทะเลฮัลมาเฮรา ทะเลเซรัม และอ่าวบิราว และ WPPNRI 718 น่านน้ำทะเลอารู ทะเลอาราฟูรา และทะเลติมอร์ในส่วนตะวันออก WPPNRI 714 น่านน้ำอ่าวโตโล และทะเลบันดา
- โซนที่ 4 WPPNRI 572 น่านน้ำมหาสมุทรอินเดียตอนตะวันตกของเกาะสุมาตรา และช่องแคบซุนดา และ WPPNRI 573 น่านน้ำมหาสมุทรอินเดีย ตอนใต้ของเกาะชวาจนถึงตอนใต้ของเกาะนูซาเตงการา ทะเลชวา และทะเลติมอร์ตอนตะวันตก และทะเลน้ำลึกมหาสมุทรอินเดีย
- โซนที่ 5 WPPNRI 571 น่านน้ำช่องแคบมาลากา และทะเลอันดามัน และ
- โซนที่ 6 WPPNRI 712 น่านน้ำทะเลชวา และ WPPNRI 713 น่านน้ำช่องแคบมากาซาร์ อ่าวโบเน ทะเลฟลอเรส และทะเลบาห์ลี

กฎข้อบังคับ (PP) ฉบับที่ 11 ปี 2023 ว่าด้วยนโยบายการจัดการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง (Quota Based Fishing Zone Policy – PIT) ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการประมงโดยรวมตามโควตาสัตว์น้ำที่จับได้ ซึ่งประธานาธิบดีอินโดนีเซียได้ลงนามในกฎข้อบังคับดังกล่าวแล้ว และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2566 ที่ผ่านมา โดยกระทรวงกิจการทางทะเลและประมงยังคงจัดทำกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และสามารถนำไปปฏิบัติใช้ในเขตพื้นที่ทำการประมงของอินโดนีเซีย ได้แก่ โซน 1 โซน 2 โซน 3 และโซน 4 ตามลำดับ โควตาการทำประมงแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) โควตาชาวประมงพื้นบ้าน (<12 ไมล์ทะเล) 2) โควตาอุตสาหกรรม (> 12 ไมล์ทะเล) และ 3) โควตาทะเลที่ไม่ใช่เชิงพาณิชย์ (ถ้า < 12 ไมล์ทะเล ต้องได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัด และถ้า > 12 ไมล์ทะเล ต้องได้รับอนุญาตจากกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง) นอกจากนี้ สำหรับชาวประมงขนาดเล็กที่มีเรือประมงขนาดระวางน้อยกว่า 5 ตันกรอส จะได้รับผลประโยชน์หลายประการจากนโยบายการจัดการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง อาทิ ไม่อยู่ภายใต้เงื่อนไขการเก็บภาษี (Non-Tax State Revenue) และสามารถใช้จ่ายประโยชน์ได้ทั้งโควตาอุตสาหกรรมและโควตาชาวประมงพื้นบ้าน

นอกจากนี้ ฝ่ายเกษตรฯ จากร์ตา ได้รวบรวมกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการทำประมงในน่านน้ำอินโดนีเซีย ภายใต้ นโยบายการจัดการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง และได้ดำเนินการแปลเป็นภาษาอังกฤษเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ใช้ประโยชน์ ดังนี้

1. Regulation of the Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia **No.1/2023** concerning Procedures for Determining the Fish Production Value at the Time of Landing

2. Regulation of the Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia No. 2/2023 concerning Requirements and Procedures of Tariff Imposition on Type on Non-Tax State Revenue that Apply to Ministry of Marine and Affairs and Fisheries which Originate from Utilization of Fisheries Resources

3. Government Regulation of The Republic of Indonesia No. 11/2023 concerning Quota-Based Fishing

4. Regulations of the Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia **No. 28/ 2023** concerning Regulations for Implementing Government Regulation Number 11 of 2023 concerning Quota-Based Fishing

5. Regulation of The Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia **No. 36 of 2023** concerning of Fishing Gear and Fishing Auxiliary Device Placement in Quota-Based Fishing Zone and Fisheries Management Area of the Republic Indonesia in Inland Water

6. Decree of the Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia **No. 187/2023** concerning Base Ports in Quota - Based Fishing Zones and Base Ports that Have Fulfilled Post-Production Withdrawal Requirements (ประกาศใช้แทน Decree of the MMAF of the Republic of Indonesia No. 4/2023 และ No. 139/2023 concerning Fish Reference Price)

7. Decree of the Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia **No. 199/2023** concerning Fish Reference Price (ประกาศใช้แทน Decree of the MMAF of the Republic of Indonesia No. 21/2023 และ No. 140/2023 concerning Fish Reference Price)

ซึ่งฝ่ายเกษตรกร จากการ์ด จะติดตามความคืบหน้าเกี่ยวกับการประกาศและมีผลบังคับใช้ของกฎกระทรวงกิจการทางทะเลและประมงที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมให้ทราบต่อไป

ข่าวด้านประมง

- **เร่งพัฒนาปลาทูน่าอินโดนีเซียแข่งขันในตลาดโลก**

อินโดนีเซียได้กำหนดเขตน่านน้ำทางทะเลออกเป็น 6 โซน ประกอบด้วยเขตการจัดการประมง (WPPNRI) 11 เขต ซึ่งมีศักยภาพทางด้านทรัพยากรประมงที่หลากหลายตามลักษณะเฉพาะของแต่ละภูมิภาค เช่น WPPNRI 714 ครอบคลุมน่านน้ำอ่าวโตโล และทะเลบันดา และ WPPNRI 715 ครอบคลุมน่านน้ำอ่าวโตมินิ ทะเลมาลุกู ทะเลฮัลมาเฮรา ทะเลเซรัม และอ่าวป็ราว เป็นแหล่งทำการประมงที่ให้ผลผลิตปลาทูน่าสูงถึง 11,090 ตัน จากกว่า 13,000 ตันต่อปี จากข้อมูลการทำประมงปลาทูน่าเพียงภูมิภาคเดียวทำให้อินโดนีเซียมีศักยภาพที่จะเป็นประเทศชั้นนำในตลาดประมงระดับโลก และระดับประเทศ ขณะเดียวกันก็ให้ความสำคัญกับความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมที่สอดคล้องกับแนวคิดในการพัฒนาเศรษฐกิจสีน้ำเงิน ตามนโยบายของกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) ซึ่งรวมถึงการขยายพื้นที่อนุรักษ์ทางทะเล การจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง การพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การติดตามและควบคุมพื้นที่ชายฝั่งและหมู่เกาะขนาดเล็ก ตลอดจนการแก้ปัญหาขยะพลาสติกในทะเล

ในปี 2565 อินโดนีเซียสามารถผลิตปลาทูน่าได้ 301,799 ตัน มูลค่า 10.77 ล้านล้านรูเปียห์ ด้วยความสำเร็จนี้ การบริโภคและการใช้ประโยชน์ปลาทูน่าในประเทศควรได้รับการส่งเสริมอย่างเข้มข้นมากขึ้น ซึ่งปลาทูน่า (Tuna) จัดอยู่ปลาในวงศ์เดียวกับปลาโอดำ (Tongkol) และปลาทูน่าทองแถบ (Cakalang Skipjack) หรือ TTC ซึ่งคนอินโดนีเซียนิยมบริโภค อีกทั้งยังส่งออกไปตลาดต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น ไทย ซาอุดีอาระเบีย สหภาพยุโรป ออสเตรเลีย เวียดนาม อังกฤษ และฟิลิปปินส์ และถือเป็นแหล่งผลิต TCC รายใหญ่ที่สุดในโลก คิดเป็นร้อยละ 15 ในตลาดโลก

นอกจากนี้ ในปี 2567 KKP ยังมุ่งเน้นไปสู่การผลิตชั้นปลายน้ำผ่านกรมเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ทางทะเลและประมง (PDSPKP) ด้วย**โครงการปฏิญญาอินโดนีเซียว่าด้วยปลาทูน่าปี 2567** (Declaration of the Indonesian Tuna Year 2024) ถือเป็นหนึ่งในความมุ่งมั่นครั้งใหญ่ในการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของสินค้าโภคภัณฑ์นี้ โดย KKP ได้เตรียมและดำเนินโครงการต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามปฏิญญาดังกล่าว ซึ่งรวมถึงตลาดนัดปลาทูน่า (Tuna bazaar) และการเข้าร่วมจัดนิทรรศการ Seafood Expo North America (SENA) ประจำปี 2567 ที่เมืองบอสตัน สหรัฐอเมริกา เมื่อเดือนมีนาคม 2567 การจัดงานวันปลาทูน่า ร่วมมือกับสมาคมโรงแรมและร้านอาหารอินโดนีเซีย (PHRI) ในวันที่ 6 พฤษภาคม 2567 ณ เมืองสุราบายา จ.ชวาตะวันออก การร่วมมือกับสมาคมประมงปลาทูน่า (Tuna fisheries association) จัดการเสวนาในหัวข้อ ปลาทูน่า ณ เมืองบิดุง จ.สุลาเวสีเหนือ พร้อมจัดกิจกรรม National Fish Day ในธีมปลาทูน่า

จนถึงขณะนี้ อินโดนีเซียยังคงทำประมงปลาทูน่าด้วยการจับไม่ใช่จากการเพาะเลี้ยง ดังนั้น KKP กำลังมองหาแนวทางเพิ่มการผลิตสินค้าปลาทูน่าที่มีมูลค่าเพื่อเพิ่มการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศมากยิ่งขึ้น โดยในช่วงต้นปี 2567 นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ได้เดินทางเยือนตุรกีเพื่อศึกษาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงปลาทูน่าเพื่อเพิ่มผลผลิตและรักษาความยั่งยืน ทั้งนี้ แผนพัฒนาการเพาะเลี้ยงปลาทูน่าเป็นขั้นตอนที่เป็นรูปธรรมสำหรับรัฐบาลอินโดนีเซียในการขจัดการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (IUU fishing) ในประเทศ ซึ่งเขตน่านน้ำ Kupang จ.นูซาเต็งการาตะวันออก และ Morotai จ.มาลุกเหนือ ได้รับการพิจารณาว่าเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะนำเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงดังกล่าวไปปฏิบัติใช้

- **รัฐบาลอนุญาตส่งออกตัวอ่อนกุ้งล็อบสเตอร์ และเปิดโอกาสให้นักลงทุนเพาะเลี้ยงในต่างประเทศได้**

นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง เปิดเผยว่ากระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) เมื่อวันที่ 18 มีนาคม 2567 ได้ออกกฎกระทรวง ฉบับที่ 7 ปี 2024 ว่าด้วยการจัดการกุ้งล็อบสเตอร์ (Panulirus spp.) ปูม้า (Scylla spp.) และปูม้า (Portunus spp) โดยกฎกระทรวงฉบับนี้จะเปิดโอกาสในการส่งออกตัวอ่อนกุ้งล็อบสเตอร์ (Clear Lobster Seeds: BBL) อีกครั้ง หลังจากเคยมีคำสั่งห้ามส่งออกมาตั้งแต่ปี 2558 และได้อนุญาตให้มีการส่งออกได้อีกครั้งในปี 2563 ก่อนที่จะถูกสั่งห้ามส่งออกในเวลาต่อมา การส่งออกตัวอ่อนกุ้งล็อบสเตอร์มีข้อกำหนดอ้างอิงตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 7 ปี 2024 มาตรา 3 ระบุว่า การเพาะเลี้ยงตัวอ่อนกุ้งล็อบสเตอร์นั้นสามารถดำเนินการได้นอกอาณาเขตสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ซึ่งกฎกระทรวงดังกล่าวได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับข้อกำหนดในการเพาะเลี้ยงตัวอ่อนกุ้งล็อบสเตอร์ในต่างประเทศ รายละเอียดดังนี้

นักลงทุนต่างชาติต้องลงนามในเอกสารข้อตกลงกับรัฐบาลอินโดนีเซีย รัฐบาลซึ่งเป็นประเทศต้นทางของนักลงทุนต่างชาติจะต้องยื่นคำขอเป็นลายลักษณ์อักษร และรวมถึงการขอโควตาตัวอ่อนกุ้งล็อบสเตอร์ที่ชัดเจน นอกจากนี้ นักลงทุนต่างชาติที่ต้องการส่งออกตัวอ่อนกุ้งล็อบสเตอร์จะต้องร่วมมือกับหน่วยงานบริการสาธารณะที่รับผิดชอบด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ โดยนักลงทุนจะได้รับตัวอ่อนกุ้งล็อบสเตอร์สำหรับกิจกรรมการเพาะเลี้ยงจากหน่วยงานดังกล่าวหลังจากได้ลงนามในเอกสารข้อตกลงแล้ว รวมทั้งนักลงทุนต่างชาติจะต้องมีเอกสารรับรองจากรัฐบาลซึ่งเป็นประเทศต้นทางของนักลงทุน และจำเป็นต้องจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทนิติบุคคลตามบทบัญญัติของกฎหมายและข้อบังคับของอินโดนีเซีย

- **KKP เรียกร้องความร่วมมือระหว่างประเทศ ร่วมส่งเสริมการขยายพื้นที่อนุรักษ์ทางทะเล**

การประชุมคณะกรรมการกิจการมหาสมุทร (Our Ocean Conference: OOC) ครั้งที่ 9 จัดขึ้นที่กรุงเอเธนส์ ประเทศกรีซ ระหว่างวันที่ 15-17 เมษายน 2567 ในหัวข้อ Our Ocean: An Ocean of Potential นาย Muh Firdaus Agung ผู้อำนวยการฝ่ายความหลากหลายทางชีวภาพทางทะเลและการอนุรักษ์ กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) เปิดเผยว่า KKP กำลังระดมความคิดเพื่อขอการสนับสนุนจากนานาชาติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการขยายพื้นที่อนุรักษ์ทางทะเลครอบคลุมพื้นที่ 97.5 ล้านเฮกตาร์ หรือประมาณร้อยละ 30 ของพื้นที่ทางทะเลในน่านน้ำอินโดนีเซียภายในปี 2588 การขยายพื้นที่อนุรักษ์มีความสำคัญต่อความยั่งยืนของระบบนิเวศทางทะเลและรักษาวิถีชีวิตของชุมชนชายฝั่ง ซึ่งในการประชุมครั้งนี้มีผู้แทนจากประเทศต่างๆ องค์กรพัฒนาเอกชน และผู้บริจาคจากต่างประเทศเข้าร่วมด้วย

นอกจากนี้ การบรรลุเป้าหมายในการขยายพื้นที่อนุรักษ์อาจช่วยในการปกป้องระบบนิเวศทางทะเลที่ครอบคลุมพื้นที่แหล่งหญ้าทะเล 58,000 เฮกตาร์ ป่าชายเลน 211,000 เฮกตาร์ แนวปะการัง 1.2 ล้านเฮกตาร์ พื้นที่วางไข่ร้อยละ 30 และแหล่งกักเก็บคาร์บอนทางทะเล 188 ล้าน tCO₂eq (ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า) ตลอดจนปกป้องทรัพยากรทางทะเลมูลค่า 22,000 ล้านเหรียญสหรัฐ/ปี โดยการขยายพื้นที่อนุรักษ์ที่มีอยู่ สร้างพื้นที่อนุรักษ์ใหม่ และสร้างพื้นที่คุ้มครองทางทะเลขนาดใหญ่ (Large Scale Marine Protected Areas: LSMPAs)

การประชุม OOC เป็นเวทีระดับโลก ถือเป็นโอกาสในการหารือความร่วมมือทางทะเล การระดมทรัพยากรบุคคล เงินทุน และอื่นๆ การบรรลุสุขภาพของมหาสมุทรเชิงบวก (Achieving positive ocean health) และประเด็นทางทะเลที่สำคัญต่างๆ ทั้งนี้ อินโดนีเซียเคยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม OOC ครั้งที่ 5 เมื่อปี 2561 ที่เกาะบาหลี สำหรับการประชุม OOC ครั้งที่ 9 คณะกรรมการกิจการมหาสมุทรได้จัดการอภิปรายมุ่งเน้นการดำเนินการหลัก 6 ประเด็น ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ/พื้นที่คุ้มครองทางทะเล การประมงที่ยั่งยืน เศรษฐกิจสีน้ำเงินที่ยั่งยืน ความมั่นคงทางทะเล และมลภาวะทางทะเล

นอกจากนี้ นาย Firdaus ยังกล่าวอีกว่าระบบนิเวศทางทะเลมีความสำคัญอย่างยิ่งในการสนับสนุนการดำรงชีพของคนในท้องถิ่นและสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคการประมงและการท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม มีความท้าทายหลายประการที่อินโดนีเซียกำลังเผชิญอยู่ รวมถึงการเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเลซึ่งเป็นหนึ่งในผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การทำประมงเกินขนาด การพัฒนาชายฝั่งและมลพิษทางทะเล ซึ่งคุกคามความหลากหลายทางชีวภาพและระบบนิเวศทางทะเล ตลอดจนเป็นอันตรายต่อรายได้และสวัสดิภาพของชุมชนชายฝั่ง ตั้งแต่ปี 2560 อินโดนีเซียได้เสนอข้อผูกพัน 60 ข้อ โดย 51 ข้อถือว่าเสร็จสมบูรณ์แล้ว และอีก 9 ข้อยังอยู่ในขั้นตอนการดำเนินการให้แล้วเสร็จ และสำหรับการประชุม OOC ครั้งที่ 9 อินโดนีเซียได้ยื่นเสนอข้อผูกพันใหม่ จำนวน 7 ข้อ ดังนี้

- 1) อินโดนีเซียจะจัดตั้งพื้นที่อนุรักษ์ใหม่ 200,000 เฮกตาร์ในปี 2567
- 2) ในปี 2567 อินโดนีเซียจะเพิ่มค่าพื้นฐานร้อยละ 10 (โดยเฉลี่ย) สำหรับการประเมินประสิทธิภาพของการจัดการพื้นที่อนุรักษ์จากปี 2566 เป็น 17.8 ล้านเฮกตาร์ของพื้นที่อนุรักษ์ที่กำหนด
- 3) อินโดนีเซียจะจัดทำแผนปฏิบัติการเชิงพื้นที่ 5 แผนให้แล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2567 เพื่อเป็นข้อมูลอ้างอิงและแนวทางที่สำคัญในการพัฒนาพื้นที่ทางทะเลและชายฝั่ง
- 4) ในปี 2567 จะมี 30 หมู่บ้านท่องเที่ยวทางทะเลในอินโดนีเซีย

5). ในปี 2567 อินโดนีเซียจะดำเนินการประเมินคาร์บอนสีน้ำเงิน (Blue Carbon) ในแหล่งหญ้าทะเลในพื้นที่อนุรักษ์ 20 แห่งอย่างรวดเร็ว เพื่อเริ่มต้นการจัดตั้งเครือข่ายและฐานข้อมูลคาร์บอนสีน้ำเงิน ตลอดจนกำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติสำหรับการกำกับดูแลคาร์บอนสีน้ำเงิน

6). อินโดนีเซียจะดำเนินโครงการ National Initiative of Love of the Sea Month (BCL) ต่อไป โดยมีเป้าหมายที่จะเพิ่มปริมาณขยะที่รวบรวมได้ให้มากขึ้นจากปี 2566 ร้อยละ 10

7). อินโดนีเซียจะเตรียมข้อเสนอเครื่องมือทางการเงินที่ยั่งยืนสำหรับการจัดการพื้นที่อนุรักษ์ทางทะเล (MPA) ในอินโดนีเซีย

ข่าวด้านการเกษตร

● รมว.เกษตร มุ่งแก้ปัญหาผลผลิตทางการเกษตรลดลง

เมื่อวันที่ 2 เมษายน 2567 ในการประชุมคณะทำงานร่วมกับสมาชิกสภาผู้แทนระดับภูมิภาค (DPD) ณ อาคารรัฐสภา กรุงจาการ์ตา นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร เปิดเผยถึงปัญหาหลัก 3 ประการ ที่ภาคการเกษตรกำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบัน ตลอดจนได้นำเสนอแนวทางและขั้นตอนเร่งด่วนที่กระทรวงเกษตรได้ดำเนินการแก้ไขปัญหามาเพื่อเอาชนะการลดลงของผลผลิตทางการเกษตรในช่วงที่ผ่านมา

ปัญหาแรกที่เผชิญคือการลดโคเวตาปุ๋ยจาก 7.8 ล้านตันในปี 2566 เป็น 4.8 ล้านตันในปี 2567 จากการจำกัดองค์ประกอบปุ๋ยอื่นๆ เช่น ปุ๋ยทริปเปิลซูเปอร์ฟอสเฟต (TSP) และ *แอมโมเนียมซัลเฟต* (ZA) อย่างไรก็ตาม นาย Amran แสดงความสำเร็จในการเรียกคืนการจัดสรรโคเวตาปุ๋ยสำหรับปี 2567 ได้เป็น 9.5 ล้านตัน ปัญหาที่ 2 คืออุปสรรคในการซื้อปุ๋ยอุดหนุนของเกษตรกร เพราะก่อนหน้านี้เกษตรกรต้องมีบัตรประจำตัวเกษตรกร แต่ปัจจุบันได้มีการแก้ไขรายละเอียดกฎข้อบังคับเพื่อจะช่วยให้เกษตรกรสามารถรับปุ๋ยอุดหนุนได้โดยใช้เพียงบัตรประชาชนเท่านั้น และปัญหาสุดท้าย คือการใช้เครื่องจักรกลการเกษตรมีอายุการใช้งานมาแล้วยาวนาน ซึ่งมีการพิสูจน์แล้วว่า การใช้เครื่องจักรกลดังกล่าวสามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตได้มากกว่าร้อยละ 60

นอกจากนี้ รมว. Amran ได้ย้ำว่า รัฐบาลได้ดำเนินการติดตั้งเครื่องสูบน้ำอย่างเร่งด่วนเพื่อแก้ไขปัญหาภัยแล้งจากปรากฏการณ์เอลนีโญที่สร้างความเสียหายต่อผลผลิตทางการเกษตร รวมถึงให้ความสำคัญต่อความมั่นคงด้านอาหารโดยระบุว่าเรื่องอาหารมีชีพประเด็นทางการเมืองเพราะเกี่ยวข้องกับชีวิตของประชาชนทั่วประเทศ และหวังว่าจะได้รับการสนับสนุนจากสมาชิกสภาผู้แทนระดับภูมิภาคของอินโดนีเซียต่อความพยายามในการบรรลุถึงความพอเพียงด้านอาหาร ซึ่งการสนับสนุนเรื่องดังกล่าวถือว่ามีความสำคัญเมื่อพิจารณาถึงบทบาทของสมาชิกสภาผู้แทนระดับภูมิภาคในการสื่อสารกับเกษตรกร

● IBP ใช้เทคโนโลยีชีวภาพเข้มข้น เพิ่มผลผลิตข้าวร้อยละ 25

การประยุกต์ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีชีวภาพแบบเข้มข้น (Bio Intensive Technology) ณ ศูนย์ข้าว Subang ถือเป็นความพยายามในการเพิ่มผลผลิตข้าว รวมทั้งช่วยแก้ปัญหาภัยแล้งจากปรากฏการณ์เอลนีโญ และการขาดแคลนปุ๋ย เทคโนโลยีชีวภาพแบบเข้มข้นเป็นโครงการวิจัยที่นำเสนอโดยศาสตราจารย์ Dr. Suryo Wiyono คณบดีคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย IPB (Institut Pertanian Bogor) และผู้เกี่ยวข้องในฐานะผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย อาทิ กระทรวงเกษตร สหภาคมศิษย์เก่า IPB สำนักงานเกษตรจังหวัด รวมทั้งโรงเรียนอาชีวศึกษา Compreng บริษัท Sari Bumi Nusantara และบริษัท PT. Suryo Research Indonesia ก็มีบทบาทร่วมดำเนินโครงการวิจัยนี้ด้วยเช่นกัน

เทคโนโลยีชีวภาพแบบเข้มข้นเป็นนวัตกรรมที่ได้รับการพัฒนาโดยคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย IPB มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มผลผลิตและความยั่งยืน การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีนี้ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 5 ส่วน ได้แก่ 1. การเติมสารอินทรีย์เพื่อลดการใช้สารเคมี 2. การสร้างภูมิคุ้มกันทางชีวภาพและปุ๋ยชีวภาพซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงเมล็ดพันธุ์โดยใช้แบคทีเรียและเชื้อราเอนโดไฟท์ เพื่อเพิ่มความสามารถของพืชในการดูดซับน้ำและเป็นการป้องกันจากศัตรูพืชและโรค 3. การเพิ่มประสิทธิภาพการให้ปุ๋ยในปริมาณและระยะเวลาที่แน่นอน เพื่อเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ให้กับดินและความสมดุลของสารอาหาร 4. การติดตามและการจัดการอย่างรวดเร็วในการควบคุมและป้องกันศัตรูพืชและโรค และ 5. การยกเว้นการใช้ยาฆ่าแมลงระหว่างการเพาะเมล็ดจนถึง 30 วันแรกหลังการปลูก

ศูนย์ข้าว Subang ตั้งอยู่ที่หมู่บ้าน Kiarasari ตำบล Comprang เขต Subang จ.ชวาตะวันตก ประสบความสำเร็จในการเพิ่มผลผลิตข้าวจาก 7.2 ตัน/เฮกตาร์ เป็น 9.8 ตัน/เฮกตาร์ นอกจากนี้ โครงการวิจัยนี้ยังได้เพิ่มความตระหนักรู้เกี่ยวกับการทำเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและได้ผลผลิตที่เพิ่มขึ้น การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีชีวภาพแบบเข้มข้นที่ศูนย์ข้าว Subang ไม่เพียงแต่ประสบความสำเร็จในการเพิ่มผลผลิตข้าวเท่านั้น แต่ยังเป็นแนวทางที่เป็นรูปธรรมในการรับมือและแก้ปัญหาภัยแล้งจากปรากฏการณ์เอลนีโญและการขาดแคลนปุ๋ยอีกด้วย โดยหวังว่าเทคโนโลยีการเกษตรที่ยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจะสามารถพัฒนาต่อไปเพื่อสนับสนุนความมั่นคงทางอาหารของอินโดนีเซียได้

- **รมว. เกษตร สนับสนุนการพัฒนาข้าวสายพันธุ์ IPB 9G**

เมื่อวันที่ 19 เมษายน 2567 นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เดินทางเยือนเขต Lamongan จ. ชวาตะวันออก เพื่อเยี่ยมชมข้าวสายพันธุ์ใหม่ ชื่อ IPB 9G ซึ่งเป็นสายพันธุ์ข้าวคุณภาพที่ให้ผลผลิตต่อไร่สูงอยู่ที่ 9 – 11 ตัน/เฮกตาร์ มีความทนทานต่อโรคและแมลงศัตรูพืช อีกทั้งช่วยลดปริมาณการใช้ปุ๋ยได้ถึงร้อยละ 20 และลดต้นทุนการผลิต โดยได้กล่าวแสดงความขอบคุณมหาวิทยาลัย IPB ในการวิจัยพัฒนาข้าวสายพันธุ์ดังกล่าว ซึ่งข้าวสายพันธุ์ IPB 9G ให้ผลผลิตที่สูงกว่าข้าวคุณภาพเกรดพรีเมียมทั่วไปหลายสายพันธุ์ และข้าวพันธุ์ท้องถิ่นที่เกษตรกรนิยมปลูกกันมาก ข้อดีอีกประการหนึ่งของ IPB 9G คือเป็นข้าวสะเทินน้ำสะเทินบก ที่นอกจากจะเหมาะสมสำหรับปลูกบนพื้นที่แห้ง/บนที่สูงแล้ว ยังให้ผลผลิตได้ดีหากปลูกในนาข้าวชลประทาน

นอกจากนี้ Prof. Arif Satria อธิการบดีมหาวิทยาลัย IPB กล่าวเพิ่มเติมว่าข้าวสายพันธุ์ IPB 9G เป็นหนึ่งในแนวทางสำหรับการเกษตรของอินโดนีเซียในการเผชิญกับภัยคุกคามจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งมหาวิทยาลัย IPB จะดำเนินงานวิจัยและผลิตสายพันธุ์ข้าวของอินโดนีเซียที่ดีกว่าอยู่เสมอ และเน้นย้ำถึงความสำคัญของนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่สามารถเอาชนะความท้าทายของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้ ด้วยเหตุนี้ มหาวิทยาลัย IPB จึงร่วมมือกับมหาวิทยาลัยทุกแห่งในอินโดนีเซียเพื่อทำงานร่วมกับกระทรวงเกษตร รัฐบาลระดับภูมิภาค เพื่อตระหนักถึงไม่เพียงแต่การพึ่งพาตนเองด้านอาหารเท่านั้น แต่จะทำให้อินโดนีเซียกลายเป็นผู้ส่งออกข้าวของโลกด้วย

- **ประธานาธิบดีโจโกวีเร่งรักษาเสถียรภาพราคาข้าวโพดระดับเกษตรกร**

เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2567 ประธานาธิบดี *Joko Widodo* เดินทางเยือนเมืองโบอาเลโม จังหวัดโกรอนตาโล เปิดเผยมว่าการผลิตข้าวโพดในอินโดนีเซียกำลังเพิ่มขึ้นและมีแนวโน้มการนำเข้าลดลงอย่างต่อเนื่อง หากเปรียบเทียบข้อมูลในปี 2558 อินโดนีเซียนำเข้าข้าวโพดจำนวน 3.5 ล้านตัน แต่ปัจจุบันปริมาณการนำเข้าลดลงเหลือเพียง 400,000 - 450,000 ตันเท่านั้น อย่างไรก็ตาม การผลิตที่เพิ่มขึ้นมีผลทำให้ราคาข้าวโพดที่ระดับเกษตรกรขายลดลงจาก 8,000 รูเปียห์/กิโลกรัม

เป็น 4,050 รูเปียห์/กิโลกรัม ทั้งนี้ รัฐบาลคาดหวังว่าการผลิตที่เพิ่มขึ้นและราคาที่สูงขึ้นสำหรับเกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพด ดังนั้น อาจมีการรับซื้อผ่านหน่วยงาน BULOG

ในขณะเดียวกัน ศูนย์ข้อมูลและระบบสารสนเทศการเกษตร กระทรวงเกษตร ระบุว่าในปี 2560 มีการผลิตข้าวโพด จำนวน 28,924,015 ตัน แต่ในปี 2564 ลดลงเหลือเพียง 23,042,765 ตัน ในขณะที่ สำนักงานสถิติแห่งชาติอินโดนีเซีย (PBS) คาดว่าในปี 2566 พื้นที่เก็บเกี่ยวข้าวโพดจะอยู่ที่ 2.49 ล้านเฮกตาร์ โดยมีการผลิตข้าวโพดเมล็ดแห้งที่เกษตรกรขาย ได้ความชื้นไม่เกิน 14% อยู่ที่ 14.46 ล้านตัน ซึ่งปริมาณลดลงเมื่อเทียบกับปี 2565 ที่จำนวน 16.53 ล้านตัน

นอกจากนี้ นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย แสดงความมั่นใจว่า อินโดนีเซียจะสามารถผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการภายในประเทศได้เพียงพอ และจะสามารถกลับมาส่งออกข้าวโพดได้อีกครั้งในอีก 3 ปีข้างหน้า ดังนั้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเป็นผู้ส่งออกอีกครั้ง รัฐบาลจึงได้การดำเนินกลยุทธ์ อาทิ การขยายพื้นที่เพาะปลูก การให้ความช่วยเหลือเกษตรกรในการจัดหาเมล็ดพันธุ์ เครื่องมือ และอุปกรณ์ในการผลิต การประกันราคาขายที่สามารถแข่งขันได้ รวมทั้งการให้เงินอุดหนุนเพื่อจัดซื้อปุ๋ย ซึ่งในปีงบประมาณสำหรับการจัดซื้อปุ๋ยที่ได้รับเงินอุดหนุนเพิ่มขึ้นเป็น 14 ล้านล้านรูเปียห์ ดังนั้น รมว. Amran ระบุว่าหากมีผู้ประกอบการใดๆ ที่จะบิดเบือนราคาปุ๋ย ก็จำเป็นต้องมีการเพิกถอนใบอนุญาต

- **กระทรวงเกษตรติดตั้งเครื่องสูบน้ำ 10,000 เครื่องในชวากลาง ช่วยส่งเสริมการผลิตข้าว**

เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2567 นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีกระทรวงเกษตรเปิดเผยระหว่างการประชุมเมืองเซอมารัง จ.ชวากลาง ว่ากระทรวงเกษตรยังคงดำเนินโครงการติดตั้งเครื่องสูบน้ำอย่างต่อเนื่อง เพื่อช่วยเหลือเกษตรกร โดยเฉพาะพื้นที่ปลูกข้าวนาขั้นบันได ในเบื้องต้นอยู่ระหว่างดำเนินการติดตั้งเครื่องสูบน้ำจำนวน 35 อำเภอใน จ.ชวากลาง จำนวน 10,000 เครื่อง การสูบน้ำเพื่อใช้ในการชลประทานสามารถเร่งกระบวนการเพาะปลูกเพื่อเพิ่มการผลิตข้าวของประเทศได้ นอกจากนี้ โครงการฯ ดังกล่าวสามารถกระตุ้นการเพาะปลูกในฤดูกาลที่สองของปีให้ดำเนินการไปได้อย่างรวดเร็วและเหมาะสมที่สุด

ปัจจุบันกระทรวงเกษตรกำลังเร่งดำเนินการติดตั้งเครื่องสูบน้ำบนเกาะชวา เนื่องจากพื้นที่ประมาณร้อยละ 70 บนเกาะชวาเป็นศูนย์กลางการผลิตข้าวของประเทศ และเพื่อช่วยเหลือกิจกรรมการเพาะปลูกของเกษตรกรในการเพิ่มผลผลิตข้าวของประเทศได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยตั้งเป้าให้สามารถผลิตข้าวเพิ่มขึ้นอีก 1.2 - 1.5 ล้านตัน ด้วยแนวทางดังกล่าวหวังว่าภายในระยะเวลา 3 ปีอินโดนีเซียจะสามารถพึ่งพาตนเองในเรื่องข้าวได้อีกครั้ง

ในขณะเดียวกัน นาย Ali Jamil อธิบดีกรมโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกการเกษตร กล่าวว่า นอกเหนือจากการเพิ่มดัชนีการเพาะปลูก (IP) จาก IP 100 เป็น IP 200 แล้ว หวังว่าโครงการติดตั้งเครื่องสูบน้ำที่ออกแบบมาเพื่อเพิ่มดัชนีการเพาะปลูกข้าว โดยเฉพาะข้าวนาขั้นบันได จะช่วยเพิ่มผลผลิตให้ได้สูงขึ้นเพราะพื้นที่ปลูกข้าวส่วนใหญ่ในอินโดนีเซียมีขนาดใหญ่ นอกจากนี้ ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติอินโดนีเซีย ระบุว่าพื้นที่นาข้าวจำนวน 7.4 ล้านเฮกตาร์ ในอินโดนีเซีย เป็นนาข้าวขั้นบันไดประมาณ 2.7 เฮกตาร์ คิดเป็นร้อยละ 36 โดยจ.ชวากลางมีนาข้าวขั้นบันไดอยู่ที่ 267,720 เฮกตาร์ และภายในเดือนตุลาคม ปี 2567 กระทรวงเกษตรตั้งเป้าจะขยายพื้นที่นาข้าวขั้นบันไดบนเกาะชวาให้ถึง 1 ล้านเฮกตาร์

ปศุสัตว์

- **ยุทธศาสตร์การบูรณาการระหว่างภาคเกษตรและปศุสัตว์**

นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการบูรณาการระหว่างภาคเกษตรและปศุสัตว์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเลี้ยงโคเนื้อและโคนมโดยใช้ประโยชน์จากพื้นที่ป่า ซึ่งการเลี้ยงโค 1 ตัวให้เจริญเติบโต เกษตรกรผู้เลี้ยงจำเป็นต้องให้อาหารที่มีคุณค่าโดยการผสมหญ้าหมัก หญ้าแห้ง และอาหารกว่า 50 กิโลกรัม ดังนั้นสิ่งสำคัญคือการเพาะพันธุ์โคให้เพิ่มขึ้นและสามารถลดต้นทุนค่าอาหารสัตว์ได้ หากมีการบูรณาการการเลี้ยงโคเนื้อและโคนมโดยใช้ประโยชน์จากพื้นที่ป่าได้สำเร็จ จะสามารถตั้งเป้าให้โคออกลูกได้ปีละ 1 ครั้ง ซึ่งกระทรวงเกษตรได้ประสานกับบริษัท Perhutani (มหาชน) ในการจัดหาที่ดินเพื่อเกษตรกรรม โดยจำเป็นต้องใช้พื้นที่อย่างน้อย 10,000 เฮกตาร์เพื่อเพิ่มผลผลิตโคเนื้อและโคนม

นอกจากนี้ เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2567 ในงาน *Mentan Sapa Petani dan Penyuluh Pertanian* (MSPP) Vol 11 นาง Ardiani Agustina เจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ (DGLAHS) เปิดเผยว่า กลยุทธ์ในการเพิ่มผลผลิตผ่านการบูรณาการภาคเกษตรและปศุสัตว์มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ที่สามารถแข่งขันได้และเกิดความยั่งยืน โดยใช้กลยุทธ์ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง อาทิ การพัฒนาปศุสัตว์แบบบูรณาการ การพัฒนาโรงงานผลิตอาหารสัตว์ผ่านธนาคารอาหารสัตว์ และการใช้ประโยชน์จากมูลสัตว์เป็นปุ๋ยอินทรีย์ รวมทั้งการสนับสนุนด้านการเงินจากธนาคาร บริษัทของรัฐ และประกันภัยปศุสัตว์อีกด้วย ทั้งนี้ การบูรณาการภาคเกษตรและปศุสัตว์ยังคงต้องเผชิญกับความท้าทายและอุปสรรคในการพัฒนา ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมของเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ในแต่ละภูมิภาค กล่าวคือ การเปลี่ยนรูปแบบการเลี้ยงปศุสัตว์แบบดั้งเดิมไปสู่ปศุสัตว์สมัยใหม่ ปัญหาอีกประการหนึ่งคือข้อจำกัดในการเข้าถึงที่ดินทั้งเพื่อการพัฒนาอาหารสัตว์และปศุสัตว์ ปัญหาความยากลำบากของเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน รวมทั้งข้อจำกัดด้านทรัพยากรบุคคลที่สามารถเลี้ยงปศุสัตว์ในลักษณะที่ทันสมัยและบูรณาการได้

- **อินโดนีเซียวางแผนนำเข้าโคนมกว่า 2.15 ล้านตัว รองรับความต้องการภายในประเทศ**

เมื่อวันที่ 17 เมษายน 2567 นาย Makmun รองอธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เปิดเผยหลังการสัมมนาออนไลน์ หัวข้อ *Supervising Milk Production towards Food and Protein Self-Sufficiency* ซึ่งจัดขึ้นโดย Sinar Tani ว่าโครงการดื่มนมฟรี (Free Milk Drinking Program) เป็นโครงการริเริ่มของนาย Prabowo Subianto และนาย Gibran Rakabuming Raka ผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดีอินโดนีเซียที่ได้รับคะแนนเสียงมากที่สุดในการเลือกตั้งล่าสุด โดยตั้งเป้าหมายการดื่มนมของคนอินโดนีเซียรวม 82.9 ล้านคน รวมทั้งนักเรียนชั้นประถมศึกษา นักเรียนโรงเรียนประจำสอนศาสนาอิสลาม และสตรีมีครรภ์ อยู่ที่ประมาณ 4.1 ล้านคน/ปี ดังนั้น จะทำให้ความต้องการนมของประเทศเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก เพื่อตอบสนองความต้องการดังกล่าว กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียวางแผนที่จะนำเข้าโคนมจำนวน 2.15 ล้านตัว

การดำเนินโครงการดังกล่าวทำให้ความต้องการนมโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากปีละ 4.6 ล้านตัน เป็น 8.7 ล้านตัน ด้วยการผลิตนมเฉลี่ย 0.9 ล้านตันต่อปี อินโดนีเซียอาจเผชิญกับภาวะขาดแคลนนม 7.8 ล้านตัน/ปี หรือเทียบเท่ากับโคนม 2 ล้านตัว โดยในช่วง 7 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ 2560 - 2566) ความต้องการนมของประเทศเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 6 ต่อปี ในขณะที่การผลิตเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 1 ต่อปี ชี้ให้เห็นถึงความไม่สมดุลของการผลิตและความต้องการนมของประเทศ อินโดนีเซียจึงต้องนำเข้านมทุกปี ดังนั้น เพื่อตอบสนองความต้องการนมภายในประเทศที่เพิ่มขึ้นและโครงการดื่มนมฟรี กระทรวงเกษตร

อินโดนีเซียได้วางแผนดำเนินโครงการปรับปรุงการผลิตนมแห่งชาติ (National Milk Production Improvement Program: PPSN) หนึ่งในแนวทางการดำเนินงานคือการเพิ่มจำนวนโคนมทั้งการนำเข้าและการผสมเทียม จากข้อมูลโครงการ PPSN ระบุว่าเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนี้ จึงจำเป็นต้องนำเข้าโคนมเพิ่มอีก 2.15 ล้านตัว จากบราซิล 1.5 ล้านตัว สหรัฐอเมริกา 500,000 ตัว ออสเตรเลีย 100,000 ตัว และนิวซีแลนด์ 50,000 ตัว โดยอาจต้องใช้งบประมาณถึง 90 ล้านดอลลาร์

- **กระทรวงเกษตรขยายพื้นที่ดำเนินโครงการป้องกันโรค ASF**

เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2567 Dr. Nasrullah อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ เปิดเผยระหว่างการเยือนเมืองปอนเตียนัคว่า อุตสาหกรรมการเลี้ยงสุกรในอินโดนีเซียได้รับผลกระทบเชิงลบจากโรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกร (African Swine Fever: ASF) ซึ่งพบได้ทั่วไปในภูมิภาคที่มีการเลี้ยงสุกรในบ้านจำนวนมาก เช่น จ.กาลิมันตันตะวันตก ดังนั้น เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย (MoA) ร่วมกับองค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) และกระทรวงเกษตร อาหารและกิจการชนบทแห่งสาธารณรัฐเกาหลี (MAFRA) ได้ร่วมกันดำเนินโครงการเสริมสร้างความปลอดภัยทางชีวภาพในชุมชน (CABI) ต่อโรค ASF หลังจากประสบความสำเร็จในการดำเนินโครงการนำร่อง CABI ใน จ.สุลาเวสีเหนือ โครงการดังกล่าวได้ขยายไปยังเมืองปอนเตียนัคและเมืองลันตัก จ.กาลิมันตันตะวันตก ซึ่งการเข้ามาตรการดังกล่าวในธุรกิจปศุสัตว์สามารถยับยั้งการแพร่ระบาดของโรค ASF ช่วยป้องกันการผลิตสุกรที่ลดลง และลดความสูญเสียทางเศรษฐกิจแก่เกษตรกร

ขณะเดียวกัน Mr. Ani Sofian รักษาการนายกเทศมนตรีเมืองปอนเตียนัคกล่าวว่าโครงการ CABI ถือเป็นแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องในการเอาชนะและช่วยลดความเสี่ยงของการแพร่กระจายของโรค ASF และลดการสูญเสียทางการเงิน ซึ่งจะช่วยให้สถานการณ์สุขภาพสัตว์ในภูมิภาคโดยรวมดีขึ้น ขณะนี้มีการใช้มาตรการป้องกันโรค ASF ที่เข้มงวดหลายประการทั้งในระดับชาติและระดับภูมิภาค รวมถึงการควบคุมพื้นที่บริเวณชายแดน ทั้งนี้ กาลิมันตันตะวันตกเป็นจังหวัดซึ่งมีปริมาณการผลิตสุกรมากเป็นอันดับ 6 ของประเทศ โดยร้อยละ 80 เป็นการทำฟาร์มเลี้ยงสุกรของเกษตรกรรายย่อยแบบดั้งเดิม แต่การดำเนินการด้านความปลอดภัยทางชีวภาพในภูมิภาคยังไม่ครอบคลุม จึงมีความเสี่ยงต่อการเกิดโรค ASF สูง และอาจส่งผลกระทบต่อจำนวนสุกรที่ลดลง ราคาสุกรที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ และความสูญเสียทางเศรษฐกิจสำหรับเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรรายย่อยใน จ.กาลิมันตันตะวันตก

นอกจากนี้ นาย Rajendra Aryal ผู้แทน FAO ประจำอินโดนีเซียและติมอร์ตะวันออก เน้นย้ำถึงความสำคัญของการสนับสนุนและการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายเพื่อป้องกันภัยคุกคามจากโรค ASF คาดว่าโครงการ CABI จะได้นำไปปรับใช้ในภูมิภาคอื่นๆ เพื่อปกป้องอุตสาหกรรมการเลี้ยงสุกรในประเทศ และปรับปรุงระบบสุขภาพสัตว์ของอินโดนีเซียอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ FAO มุ่งมั่นที่จะทำงานร่วมกับ MoA รัฐบาลระดับท้องถิ่นและระดับภูมิภาค เพื่อให้การสนับสนุนด้านเทคนิคที่จำเป็นสำหรับการป้องกันโรค ASF ในอินโดนีเซียอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

การชลประทาน

- **กระทรวงเกษตรปรับปรุงระบบชลประทานให้ทันสมัยบรรลุเป้าความพอเพียงด้านอาหาร**

เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2567 นาย Dedi Nursyamsi หัวหน้าหน่วยงานเสริมสร้างขีดความสามารถและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านการเกษตร (BPPSDMP) เปิดเผยว่า กระทรวงเกษตรกำลังดำเนินกลยุทธ์หลายรูปแบบเพิ่มความ

ทันสมัยด้านระบบชลประทาน เพื่อส่งเสริมให้บรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านอาหารในอินโดนีเซีย ซึ่งการปรับปรุงระบบชลประทานให้ทันสมัยมีความสำคัญมากในการดำเนินการและเป็นกุญแจสำคัญในการเพิ่มผลผลิตและดัชนีการเพาะปลูก (Planting Index: IP) ให้อินโดนีเซียสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตเพิ่มขึ้นได้จากปีละ 1 ครั้ง เป็น 2 – 3 ครั้ง มุ่งเน้นการเพิ่มผลผลิตพืชอาหารเป็นหลัก เช่น ข้าว รวมถึงอาจมีการนำเทคโนโลยีการเกษตรอัจฉริยะด้านสภาพภูมิอากาศ (Climate Smart Agriculture: CSA) หรือการใช้เทคโนโลยีที่ไม่ซับซ้อน แต่มีคุณภาพในการผลิตและมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในระดับต่ำ

ในขณะเดียวกัน นาย Dyah Susilokarti รักษาการอธิบดีกรมโครงสร้างพื้นฐานการเกษตรและสิ่งอำนวยความสะดวก กล่าวว่าความพยายามในการปรับปรุงระบบชลประทานให้ทันสมัยสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเครือข่ายชลประทานปี 2563 - 2567 คือการตอบสนองและเพิ่มปริมาณน้ำในนาข้าวโดยการสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบชลประทานเพื่อเร่งรัดการเพาะปลูกและเพิ่มดัชนีการเพาะปลูก อาทิ การติดตั้งเครื่องสูบน้ำและกระจายน้ำไปยังที่ต่างๆ ผ่านการใช้ท่อหรือสายยาง

นอกจากนี้ นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร กล่าวเพิ่มเติมว่ากระทรวงเกษตรกำลังดำเนินโครงการให้ความช่วยเหลือติดตั้งเครื่องสูบน้ำ โดยเฉพาะการปลูกข้าวนาข้าวที่น้ำท่วมซึ่งถือว่าเป็นทรัพย์สินทางปัญญาที่มีศักยภาพ ซึ่งการติดตั้งเครื่องสูบน้ำสามารถกระจายน้ำเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรสำหรับการเพาะปลูกในฤดูกาลที่ 2 ของปีนี้ ดังนั้น เพื่อให้ดำเนินการเป็นไปอย่างรวดเร็วและเหมาะสมที่สุด จะมุ่งเน้นนาข้าวที่มี IP เก็บเกี่ยวผลผลิตได้ปีละ 1 ครั้ง เท่านั้น โดยโครงการนี้จะให้ความช่วยเหลือติดตั้งเครื่องสูบน้ำไม่เฉพาะเพียงพื้นที่บนเกาะชวาเท่านั้น แต่จะดำเนินการบนเกาะอื่นๆ ด้วยเพื่อให้ผลผลิตพืชอาหารมีปริมาณเพิ่มขึ้น

● **เปิด 5 เขื่อน เพิ่มความมั่นคงทางน้ำและอาหาร**

กระทรวงโยธาธิการและการเคหะ (The Ministry of Public Works and Public Housing: PUPR) ประกาศแผนเปิดเขื่อน 5 แห่งเมื่อช่วงต้นปี 2567 ซึ่งถือเป็นก้าวสำคัญในการเพิ่มความมั่นคงทางน้ำและอาหารในประเทศ ในฐานะโครงการยุทธศาสตร์แห่งชาติ (National Strategic Projects: PSN) เขื่อนทั้ง 5 แห่งนี้จะเปรียบเหมือนกระดูกสันหลังของโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญของอินโดนีเซีย นาย Endra S. Atmawidjaja ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี อุตสาหกรรมและสิ่งแวดล้อม PUPR เปิดเผยว่าเขื่อนทั้ง 5 แห่งที่เปิดตัว ได้แก่ เขื่อน Karian เขื่อน Cipanas จ.ชวาตะวันตก เขื่อน Sepaku Semoi จ.กาลิมันตันตะวันออก เขื่อน Tiu Suntuk จ.นูซาเต็งการาตะวันตก และเขื่อน Lolak จ.สุลาเวสีเหนือ เป็นความพยายามอย่างเป็นทางการของรัฐบาลในการเพิ่มความสามารถในการกักเก็บน้ำในภูมิภาคต่างๆ ในขณะเดียวกันช่วยบรรเทาผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รายละเอียดดังนี้

จากการเปิดใช้งานเขื่อนทั้ง 5 แห่งข้างต้น ถือเป็นการเสริมสร้างขั้นตอนเชิงกลยุทธ์ในการรักษาอุปโภคบริโภคทางน้ำและพลังงานของประเทศ รวมทั้งสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจและสวัสดิการของชุมชนของอินโดนีเซีย นับเป็นก้าวสำคัญในการสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานที่ยั่งยืนและสามารถแข่งขันได้เพื่ออนาคตที่ดีกว่าเดิม

ทั้งนี้ สามารถอ่านรายละเอียดความเคลื่อนไหวด้านการเกษตรในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย เป็นประจำทุกเดือนได้ทาง https://www.opsmoac.go.th/jakarta-news-news_trans

6. เรื่องอื่นๆ (การดำเนินงานของฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา)

❖ การประชุม

- ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตาได้เข้าร่วมประชุมที่ประเทศไทย ณ บ้านคาร์เสรีเบกาวัน โดยได้รายงานความคืบหน้าเรื่อง 1) การเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม JAWG ไทย - บรูไน ครั้งที่ 1 ซึ่งฝ่ายไทยได้มีหนังสือเชิญอย่างเป็นทางการไปยังกระทรวงเกษตรฯ บรูไน ในช่วงวันที่ 7 - 8 พฤษภาคม 2567 โดยจะเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลโครงสร้างองค์กรและนโยบายสำคัญ การส่งเสริมสินค้าฮาลาล การติดตามประเด็นค่าง และ การพิจารณาโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสองประเทศ 2) ประเด็นการเปิดตลาดสุกรและผลิตภัณฑ์ และสินค้าสัตว์ปีกและผลิตภัณฑ์ ส่งออกจากไทยไปยังบรูไน ขอให้ทาง สอท. ช่วยติดตามอีกทาง และ 3) การเข้าร่วมงาน Thai Barzaar ในปีนี้ ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตา ได้ของบ กลางไปยังกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อของบประมาณใช้ในการเข้าร่วมจัดงานดังกล่าว

- ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตา ได้เข้าร่วมประชุมคณะทำงานด้านมาตรการ SPS ภายใต้ ATIGA ครั้งที่ 7 ในฐานะผู้สังเกตการณ์ ร่วมกับผู้แทนกองนโยบายมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร มกอช. โดยที่ประชุมได้พิจารณาร่างเอกสารข้อตกลงการค้าสินค้าอาเซียนในบทมาตรการ SPS ซึ่งยังต้องมีการประชุมอย่างต่อเนื่องเพื่อยกร่างเอกสารดังกล่าวที่ประเทศสมาชิกอาเซียนเห็นชอบร่วมกัน

- ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตา พร้อมด้วย อทป. (ฝ่ายการพาณิชย์) และ อทป. สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา ประชุมหารือร่วมกับเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย (CICOT) และเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้อง เพื่อติดตามความคืบหน้าการดำเนินงานภายหลังการลงนาม MRA ร่วมกับหน่วยงานรับรองผลิตภัณฑ์ฮาลาล (BPJPH) กระทรวงศาสนาอินโดนีเซีย ซึ่ง CICOT แจ้งให้ทราบว่าสำนักงานฯ ได้ประสานหน่วยงาน BPJPH ส่งเจ้าหน้าที่เข้ารับการอบรมเรื่องการรับรองมาตรฐานฮาลาลตามข้อกำหนดของหน่วยงาน BPJPH และได้มีการเผยแพร่ข้อมูลรายละเอียดและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องในเวปไซต์ของ CICOT โดยปัจจุบันนี้ได้เริ่มตรวจรับรองให้แก่บริษัทไทยแล้วจำนวน 2 บริษัท ทั้งนี้ อทป. (ฝ่ายการพาณิชย์) ได้เสนอให้มีการสัมมนาเพื่อแจ้งความคืบหน้าการดำเนินงานและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเพื่อขอรับทราบปัญหาและอุปสรรคจากผู้ประกอบการก่อนการมีผลบังคับใช้เครื่องหมายฮาลาลอย่างเป็นทางการในเดือนตุลาคม 2567 โดยจะประสานฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตา และ CICOT ในเรื่องดังกล่าวต่อไป

- ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตา เข้าพบหารือ Mr. Hariwan ผู้ประสานงานสำนักความร่วมมือระหว่างประเทศ (BOIC) เพื่อติดตามความคืบหน้าการเสนอจัดการประชุมคณะทำงานความร่วมมือด้านการเกษตร ไทย-อินโดนีเซีย (Joint Agricultural Working Group: JAWG) ครั้งที่ 9 ที่ประเทศไทยจะเป็นเจ้าภาพการจัดการประชุม ซึ่ง Mr. Hariwan ได้แจ้งเสนอความเป็นไปได้ในการกำหนดจัดการประชุม JAWG ประมาณเดือนกันยายน 2567 เนื่องจาก BOIC ต้องประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการประชุมติดตามความคืบหน้าเกี่ยวกับโครงการความร่วมมือทางวิชาการที่ยังมีการดำเนินการอยู่ภายใต้การประชุมดังกล่าว รวมทั้งอาจมีการขอแลกเปลี่ยนความรู้การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในเรื่องใหม่เพิ่มเติมด้วย

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา เข้าพบหารือ Mr. Eko Susanto ผู้ประสานงานกองสัตว์แพทย์สาธารณสุข กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ เพื่อติดตามความคืบหน้าการพิจารณาการขอขึ้นทะเบียนสถานประกอบการของบริษัท F&N United Limited (EST.350) ซึ่ง Mr. Eko แจ้งให้ทราบว่าบริษัท F&N United Limited (EST.350) ได้รับการอนุมัติสำหรับการส่งออกผลิตภัณฑ์ที่ทำจากนม (ไอศกรีม) มายังอินโดนีเซียแล้ว ฝ่ายอินโดนีเซียกำลังอยู่ในขั้นตอนการส่งหนังสือแจ้งกรมปศุสัตว์อย่างเป็นทางการ และนำข้อมูลประกาศเผยแพร่ในเว็บไซต์ต่อไป

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา เข้าพบหารือ Ms. Yunita เจ้าหน้าที่กองสุขภาพสัตว์ กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ เพื่อติดตามความคืบหน้าเกี่ยวกับการพิจารณาการนำเข้าสัตว์มีชีวิต (Thai Cocks) ซึ่ง Ms. Yunita แจ้งให้ทราบว่า การพิจารณาการนำเข้าสัตว์มีชีวิต (Thai cocks) คาดว่าจะดำเนินการขั้นตอน Desk review ได้ประมาณเดือนกรกฎาคม 2567 โดยกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์จะมีหนังสือแจ้งฝ่ายไทยอย่างเป็นทางการอีกครั้ง เพื่อให้ชำระเงินสำหรับการดำเนินงานขั้นตอนดังกล่าว

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ในฐานะผู้สังเกตการณ์ พร้อมด้วยผู้แทนกรมปศุสัตว์ และสำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย (CICOT) เข้าร่วมการประชุม Discuss on the verification visit of stunning data parameters for Broiler Chickens at the chicken Slaughterhouse in Thailand กับหน่วยงาน Department of Islamic Development (JAKIM), Department of Veterinary Service (DVS), University Putra Malaysia (UPM) และ Department of Standard Malaysia (DSM) เพื่อหารือเกี่ยวกับการวางแผนตรวจเยี่ยมโรงงานฆ่าสัตว์ในประเทศไทย เพื่อการรวบรวมข้อมูลและการตรวจสอบความถูกต้องของค่าพารามิเตอร์ที่ทำให้ไก่สลบด้วยกระแสไฟฟ้า (Stunning) ก่อนเชือด ณ โรงฆ่าสัตว์ในประเทศไทย จำนวน 3 โรงงาน โดยฝ่ายมาเลเซียมีกำหนดการเดินทางไปประเทศไทยระหว่างวันที่ 10 - 15 มิถุนายน 2567 ซึ่งรอหนังสือเชิญอย่างเป็นทางการจากกรมปศุสัตว์ กษ.

❖ การแก้ไขปัญหา

-

❖ การประสานงาน ติดตามความก้าวหน้าการเปิดตลาด และความร่วมมือต่างๆ

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ประสานกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ เพิ่มขอรับทราบข้อกำหนดในการส่งออก โคมีชีวิตมายังอินโดนีเซีย ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้แจ้งให้ทราบว่า การนำเข้าโคมีชีวิตมายังอินโดนีเซียยึดตามกฎกระทรวงเลขที่ 41 ปี 2019 ว่าด้วยการนำเข้าสัตว์เคี้ยวเอื้องขนาดใหญ่ไปยังอินโดนีเซียเป็นหลัก

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้ส่งหนังสือของกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ แจ้งข้อมูลการนำเข้าโคมีชีวิตมายังอินโดนีเซีย ซึ่งต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงเลขที่ 41 ปี 2019 ว่าด้วยการนำเข้าสัตว์เคี้ยวเอื้องขนาดใหญ่ไปยังอินโดนีเซียเป็นหลัก และแจ้งข้อกำหนดด้านสุขอนามัยสำหรับการนำเข้าโคมีชีวิตมายังอินโดนีเซีย โดยฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตาได้สรุปสาระสำคัญของกฎกระทรวงเลขที่ 41 ปี 2019 ไปพร้อมด้วยแล้ว และได้้นำเรียนปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ทราบแล้วด้วย

- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ประสานไปยังกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ อินโดนีเซียเพื่อนำส่งเอกสารเพิ่มเติมของบริษัท Bluefalo Company Limited (VCN.120) เพื่อให้ฝ่ายอินโดนีเซียพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป
- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา พาคณะสมาคมชาวไร่สับปะรดไทยไปศึกษาดูงาน ณ ตลาด Kramat Jati ตลาดค้าส่งใหญ่ผัก ผลไม้ อันดับต้นของจาการ์ตา และพาเข้าเยี่ยมชมการระแอกอัครราชทูต นอกจากนี้ ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตายังได้นำเสนอข้อมูลการปลูก การบริหารจัดการอุตสาหกรรมสับปะรดในอินโดนีเซียแก่คณะดังกล่าวด้วย
- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ประสานสำนักความร่วมมือระหว่างประเทศ (BOIC) เพื่อขออนัดหมายเข้าพบ Mr. Hariwan ติดตามความคืบหน้าการเสนอจัดการประชุมคณะทำงานความร่วมมือด้านการเกษตรไทย-อินโดนีเซีย (Joint Agricultural Working Group: JAWG) ครั้งที่ 9 ที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม และประเด็นค้างคั้งอื่นๆ ซึ่งมีกำหนดให้เข้าพบหารือ ในวันศุกร์ที่ 29 เมษายน 2567
- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ประสานหน่วยงานกองสัตวแพทย์สาธารณสุข กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เพื่อขออนัดหมายเข้าพบ Mr. Eko Susanto เพื่อติดตามความคืบหน้าการพิจารณาการขอขึ้นทะเบียนสถานประกอบการของบริษัท F&N United Limited (EST.350) และบริษัทอื่นๆ ซึ่งมีกำหนดให้เข้าพบหารือ ในวันศุกร์ที่ 29 เมษายน 2567
- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ประสานหน่วยงานกองสุขภาพสัตว์ กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เพื่อขออนัดหมายเข้าพบ Ms.Yunita เพื่อติดตามความคืบหน้าเกี่ยวกับการพิจารณาการนำเข้าไก่ชน (Thai cocks) ซึ่งมีกำหนดให้เข้าพบหารือ ในวันศุกร์ที่ 29 เมษายน 2567
- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ประสานหน่วยงานกักกันสินค้าเกษตร (IAQA) จ.ลัมปุง สอบถามข้อมูลยืนยันเกี่ยวกับห้องปฏิบัติการตรวจสอบระบบความปลอดภัยทางด้านอาหารเพื่อการส่งออกจากไทยไปยังอินโดนีเซียที่ออกใบรับรองผลการตรวจสอบแสดงผลไม่สอดคล้อง จำนวน 4 ครั้ง ในช่วงเวลาที่ขึ้นทะเบียนอยู่ ห้องปฏิบัติการฯ ดังกล่าวจะถูกเพิกถอนการขึ้นทะเบียนหรือไม่ ซึ่งเจ้าหน้าที่ยืนยันแจ้งให้ทราบว่า ตามกฎกระทรวงเกษตร เลขที่ 55 ปี 2016 ว่าด้วยการควบคุมความปลอดภัยด้านอาหารสำหรับการนำเข้าสินค้าอาหารสดจากพืช มาตรา 67 (1) สรุปได้ว่า ห้องปฏิบัติการตรวจสอบระบบความปลอดภัยทางด้านอาหารเพื่อการส่งออกจากไทยไปยังอินโดนีเซียแห่งใด ที่ใบรับรองผลการตรวจสอบแสดงผลว่าไม่สอดคล้องกับมาตรา 13 จำนวน 4 ครั้ง ในช่วงเวลาที่ขึ้นทะเบียนอยู่ ห้องปฏิบัติการฯ ดังกล่าวจะถูกเพิกถอนการขึ้นทะเบียน
- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้ดำเนินการแปลกฎกระทรวงเกษตร เลขที่ 41 ปี 2019 ว่าด้วยการนำเข้าสัตว์เคี้ยวเอื้องขนาดใหญ่ไปยังอินโดนีเซีย จึงได้จัดส่งให้กรมปศุสัตว์ทั้งฉบับแปลภาษาอังกฤษและภาษาบาฮาซาอินโดนีเซีย เพื่อพิจารณาใช้ประโยชน์ในทางราชการต่อไป
- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา ได้ดำเนินการแปลกฎระเบียบเกี่ยวกับการทำประมงในน่านน้ำอินโดนีเซีย ภายใต้นโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง ฉบับแก้ไขและเพิ่มเติม จึงได้จัดส่งให้กรมประมง ทั้งฉบับแปลภาษาอังกฤษ และภาษาบาฮาซาอินโดนีเซีย เพื่อพิจารณาการใช้ประโยชน์ในทางราชการต่อไป ทั้งนี้ ได้สำเนาเรียนเอกอัครราชทูตและสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงจาการ์ตาทราบด้วย

❖ การประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร

-

❖ การดำเนินงานอื่น

- ฝ่ายเกษตรฯ จากการค้า จัดทำรายงานแบบผลการดำเนินงานตามแผนการปฏิบัติงาน (M1) และรายงานผลการเบิกจ่ายงบประมาณปี 2566 (M2) ประจำเดือนมีนาคม 2567
- ฝ่ายเกษตรฯ จากการค้า จัดทำรายงานสถานการณ์สินค้าเกษตร (Situation Report) ประจำเดือนมีนาคม 2567
- ฝ่ายเกษตรฯ จากการค้า จัดทำรายงานภาวะความเคลื่อนไหวทางด้านการเกษตรปศุสัตว์ ประมง ชลประทาน และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตร ประจำเดือนมีนาคม 2567 เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบและใช้ประโยชน์จากข้อมูลต่างๆ ด้านการเกษตรของอินโดนีเซีย
- ฝ่ายเกษตรฯ จากการค้า ได้ดำเนินการแปลกฎกระทรวงเกษตร เลขที่ 41 ปี 2019 ว่าด้วยการนำเข้าสัตว์เคี้ยวเอื้องขนาดใหญ่ไปยังอินโดนีเซีย เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบ สำหรับการขอเปิดตลาดเนื้อวัวสดและผลิตภัณฑ์ส่งออกจากไทยมายังสาธารณรัฐอินโดนีเซีย
- ฝ่ายเกษตรฯ จากการค้า ได้ดำเนินการแปลกฎระเบียบเกี่ยวกับการทำประมงในน่านน้ำอินโดนีเซีย ภายใต้นโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง ฉบับแก้ไขและเพิ่มเติม เป็นภาษาอังกฤษ จัดส่งให้กรมประมงเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้ประกอบการที่ประสงค์จะทำประมงในน่านน้ำอินโดนีเซีย